

PERŽVALGA.

„Lietuvių Mokslo Draugija“ įkuria Vilniuje knygyną ir muzėjų. Ten turės būti sudėti visi lietuviški raštai ir laikraščiai, teipjau ir seniausios lietuvių liekanos. Minėta draugija išsiuntinėjo laikraščiams atsišaukimą į visuomenę (patalpysime sekančiame „V. L.“ num.), kuriame prašo leidejus knygų ir laikraščių pasiūsti po egzempliorių visokių knygų, raštų ir po komplektą laikraščių šiuomi adresu: Vilnius, Antakalnio Parkrantė (Antakolskij Bereg) namų N11, Antanui Smetonai. Pasirašo Lietuvių Mokslo Draugijos komiteto vardu: pirmsėdis Dr. J. Basanavyčius, sek. J. Vileišis, knygius A. Smetona.

— Užgesus „Vilniaus Žinio mis“ Lietuvos apšviestiesni vyrai pamatė, kokį nuostolį jų su tėvynė yra su tuom gavusi; todėl buvo daryta keletas susirinkimų ir tartasi, kaip atgaivint tuom ar kitu vardu lietuvišką dienraštį. Bet kadagi dienraščio leidimui reikalinga yra tam tikra didelė suma pinigų, todėl prie dienraščio leidimo nė iš vienos pusės nebuvo prieita. Galiausiai vienok burelis inteligentų nutarė įkurti tam tikrą bendrą veikmę (kooperatyvišką) laikraščio leidimui draugiją šiuom kartu jau įkurė, kurią Draugija apskaitė, jog leisti dienraštį bus per sunku. Todėl nutarta leisti 3 sykius per savaitę. Akcijos po 100 rub. Platesnį pranešimą apie tat atspaudžysime sekančiame „V. L.“ numeryj.

— Savo laiku buvo laikraščiuose rašyta, kad Kaune susitvėrė „Švento Kazimiero Draugija“. Jos tikslas — kuodaugiausiai pritraukti sąnarių iš pabriku darbininkų ir leisti jų lėšomis „katalikiškai-sveikas“ knygeles. Tarp kitų knygų, tapė išleista ir gar-

sioji paškvylis „Atsargiai su ugnimi, t. y. su knygomis!“ Ta draugija jau turinti apie 1000 sąnarių. Kad daugiau pritraukti sąnarių, kaip rašo „Liet. Kurjeras“, Rymo popiežius apdovanojęs draugiją gausiais atlaisdais.

— Rašo iš Vilniaus, jog tēnai neužilgo pasirodys naujas lietuviškas dvisavaitinis laikraštis, vardu „Viltis“, kurį redys p. Smetona.

— Gegužio 18 d., Telšių paviete (Kauno gub.), netoli Pikelių miestelio šeši ginkluoti vyrai sušaudė grapą Keizerlingą. Mena, kad tą padarė latviai revoliucijoniečiai, atkeršydami Keizerlingui už vadžijimą baudžiamųjų burių, kurie daug nuzudė nurodytų per grapą nekaltų žmonių.

— Valdžia vėlei pradėjo persekioti Lietuvos darbininkų sąjungas. Gegužio 21 Vilniuje įsigriovė policija į garburių susirinkimą ir sujėmė 12 ypatų.

— Išėjo Vilniuj pirmas numeris laikraščio „Lietuvių Tauta“, leidžiamo ir redomo per Dr. J. Basanavyčių. Šame numeryj telpa, tarp ko kito, šiokie straipsniai: „Apie liutus lietuvių giesmėse ir padavimuose minavojamus“, „Apie baudžiavas Lietuvoje“, „Keletas lietuviškų vardų ir jų etimologiją“, „Karačiaus Mindaugio pečetis“ ir tt.

— Akyvas užpuolimas atsitiko ant Gruzdių (Kauno g.) valčiaus raštinės 3 gegužio vakare. Ginkluoti vyrai, susuodinę, įpuolė raštinėn. Bivę ten keli kaimiečiai nusigando ir tylėjo. Užpuolikai liepė raštininkui atidaryt skrynią, Peržiūrėję ir, radę 600 rub. „mirskų“, tų neįėmė, tik pasigriebė punduką prašportinių blankų, kurias skubinaį įsidėjo, ir paliepė raštininkui pasirašyt į svečių knygą, kad jie nieko iš pinigų nepajėmė, prašalino. Ant rytojaus policija išlakstė visą apielinę, but svečių su blankomis niekur nebematė.

— Iš D-ro Basanavyčiaurankų perėjęs į rankas kunigų Stakelės laikraštis „Lietuvis“ jau pasimirė.

— Apie Gardiną perėjo didelės audros su ledais, kurios netiktai išnešė su šaknimis žiemos pasėlius, bet išmušė 232 avis, 10 karvių ir 4 paršelius. Apie Jurbarką irgi tokios audros buvo, kur padarė kai muose blėdies apie 5000 rub.

— Caro valdžia išleido naujus cenzurai paliepinimus, kuriais aštriai prisako prižiūrēt Lietuvos laikraščius (kad ir ne lietuviškus), kad neperspauđintų iš Peterburgo ir Maskvos laikraščių kai-kurių žinių. Tokius paliepinimus gavo cenzoriai ir kituose mažesniuose Rusijos miestuose. — Pasirodo, kad ką didžmiesčių gyventojai skaito, to nevalia skaityt ir dažinot tolimesniam kraštams.

— Mums tik ką dabar pranešė Suvienytų Valstijų valdžios biurai, jog visi svetimtaučiai, tarpe jų ir lietuviai, keliaudami kur nors iš Amerikos prie pirkimo laivakorčių kiekvienas turi išpildyti tam tikrą aplikaciją, kurioje keliaujantis — ir dar neesantis Suv. Valstijų ukėsu, turi paduoti savo vardą ir pavardę, kiek turi metų, kokios lyties, kokio užsijėmimo, kokios tautos arba kur gimęs ir augęs; ar yra padavęs ir kur padavę aplikaciją tapti Suv. Valstijų ukėsu; kada pribuvo Amerikon, kur paskiausiai gyveno ir kur mislija ateityj apsigyvent.

— Lietuvių Rymo-Katalikų Susivienijimo seimas jau atsiuvo. Jis buvo laikytas Worcester, Mass., pradedant nuo 18 birželio. Atidedami kitanumerin seimo darbų aprašymą, čionai tiktai trumpai paminim, kad lietuvių katalikų susivienijimas šįmet dar labiau tapė kunigų despotizmo surakintas. Niekūomet da teip begėdiškai su kuopų nutarimais nepasielgta, kaip Worcester, — tai yra, jokių nuta-

rinų nepaisėta, pagaliaus jie nė neskaityta. Viską kun. Milukas nutarė, kiti kunigai jį parėnė, o delegatams bepasiliko tiktai pritart. Organu, suprantama, pasiliko „Žvaigždė“; ir dėlci išvengimo sau kasmet tokių nesmagumų, kaip kad šįmet buvo su „Kataliko“ uzbėginėjimais, kun. Milukas išreikalavo, kad priimtų „Žvaigždę“ organu ant čielų keturių metų ir kad net kontraktą padarytų...

— „Lietuvos“ 25-ame N rašo iš Philadelphijos, jog tēnykščiai lietuviai, Richmondo dalyj, sutvėrę akcijinę bendrovę, kuri statysianti „Lietuvišką Muzikališką Namą“. Tas namas, kaip korespondentas ir pasako, tik tuomi bus muzikališkas, kad turės svetainę baliams ir teatrams atlikti. Kaip mums rašo privatiškai, tas visas sumanimas paeina nuo kunigo Dumčiaus ir vargamistros, p. A. Gudaičio.

— „Lietuvos“ 25 N atsišaukia tulas J. Pliušinaitis (360 Kenwood Ave., Belbit, Wis.), kad Chicagoje, ant Baltimore-Ohio stoties kazikoks lietuvis pavogė jo seserę, tik ką atvažiavusią iš Lietuvos. Mena, kad tai paleistuvių darbas. — Netik Chicagoje tas darosi. Merginos turi apsisaugot Amerikos dideliuose miestuose.

— Artistas — muzikantas ir solistas, Mikas Petrauskas — kaip „Keleivis“ praneša, — nuvažiavęs į Bostoną, Mass., kur su drauge atvykusiu iš Europos pijanistu, Zigmū Skirgiela, duosę pirmą koncertą. Kurie lietuviai nori jį parsikviest į savo kolonijas, „Keleivis“ užkviečia parašyt į savo redakciją laiškus (28 W. Broadway, So. Boston, Mass.).

Į Skaitytojus.

Kurių laikas pasibaigęs, už „Vienybę Liet.“ malonėkite užsimokėti prenumeratą. Nesulaukdami priiunčiant prenumeratos buime priverst laikraštį sulaikyti.

Iš Lietuvos.

Vilnius. *Kareivių papėikimas.* Gegužio 1 d. pakilo sumišimas kareivių kalėjime. Buvo pašaukti kareiviai, kurie paleido 16 šuvių, bet tik vieną kalinį sužeidė. Dėlto generolas Renenkampas padarė pulkui įskalbą, kad girdi, kareiviai labai blogai išmokinti: iš 16 šuvių tik vieną kartą tepataikė!

— *Mirties bausmė.* Gegužio 4 d. karo apskričio teismas nutarė nužudyti valstiečius Krasovskį, Vėnsevičių ir Gerlechą. Nuteistieji susipešė aludėj ir truputį sužeidė sargybinį Matijošių, atėjusį į aludę pasivašint.

— *Kratos ir areštai* pas Vilniaus lietuvius vis da nepasiliauja. Pereitą savaitę iškrėtė buvusįjį „Vilniaus Žinių“ redaktorių Puidą — paėmė, radę pas jį sukrautas, legališkas Žegotos knygas; jį patį norėjo areštuot, bet jo tuomet nebuvo namie. Tą pačią naktį areštavo buvusįjį „V. Žinių“ statinėtoją Jasių, Skaržinskį ir kurpių Petrą Suknelevičių — Jasius jau paleistas. Paleistas teip-pat seniaus suimtas Palukėnas ir Cechavičius.

Indrioniškis (Ukmergės pav.). *Valdžios tarnų siutimas.* Balandžio 14 d. apie trečią valandą išryto atlekė į Padvarninkų sodžių pas Joną Siančiuną Ukmergės pav. viršininko pagelbininkas su 8 sargybiniais. Šiaučiunas buvo prieš porą dienų iš kalėjimo parėjęs, ir vėl krata! Įpuolė į kambarį, iškrėtė, išvartė visus daiktus, net pačią ir vaikus iš lovų ištasė. Paėmė porą Vilniuj atspaudintų knygelių, „Skardo“ N 11 ir prirengtus atstovams siųsti valstiečių nutarimus; nuo buvusios ten Siaučiuno sesers Dainilevičienės atėmė 160 rub., kurios buvo atsiuntęs jos vyro brolis

jam į Ameriką. eiti. Krataj darant, ypatingai atsižymėjo Vasiliauckas (teip jį kiti vadino) ir žinomas judošius Baltakis. Jis šokinėjo ant Siaučiunienės su nagaika ir šaukė: „A, tu sakei, kad mane reikia nušaut!... Aš tau dabar“... Pačiam Siaučiunui net į žandą skelė, tik viršininko pagelbininkas suturėjo; užtat varydami atsimokėjo. Danilevičius, kurio pinigus paėmė, vijosi iki pat Indrioniškio, prašydamas, kad pinigus sugražintų. Baltakis įkalbėjo, kad sakytų, kad tai esą Siaučiuno iš monopolijų išplėštų, ir neatidavė.

Tą pačią dieną suėmė Baltakiuką, giminaitį to, kuris jau sėdi. Indrioniškį krėtė pas Juozapą Laskaucką, bet nieko nerado. Šiaučiuną nugabeno į Ukmergės kalėjimą.

Kovarskas (Ukmergės p.). Kuone dvi nedėli trunkėsi iš prauninko pagelbininkas su raitais sargybiniais po Kovarsko apygardą: Suėmė daug vagių, surado daug pavogtų daiktų, bet nėvieno socialisto. Tuomet suėmė vieną jauną žydą, nusigabeno į šaltąją ir ėmė nagaikomis mušti ir reikalauti, kad pasakytų, kas užmušė urėdninką Matuliancką ir pristavą Orlovą. Nieko neišgavę nuo jo ir visaip prisityčioję, nugabeno į Ukmergės kalėjimą, bet už nedėlios paleido. Ypatingai duko du raiteliai-sargybiniai ir vienas pėstininkas, gyvenantis Kovarske, Petronis iš Taujėnų valsčiaus. Petronis ten jau tris medalius yra užsitarnavęs.

Žemaitkiemis (Ukmergės pav.). *Šnipų galybė.* Da nespėjo mūsų kampilis pratrinti sau akis, kaip prasidėjo išdavinėjimai. Ypatingai atsižymėjo tuo rusas Ivanas Zubickis ir Kazys Ališauskis. Jie apskundė Vydiškių antstoliui Vladislovą Plevacką, buk jis esąs socialistas ir „buntavojas“ žmones — Plevacka tuoj buvo

suimtas ir Ukmergėj prie policijos pasodintas. Išėdėjo ten 5 nedėlias. Buvo krata ir pas D. Taraškevičių, bet nieko neradę, sargybiniai su urėdninku išspudino nosis nuleidę. Pas Plevacką labai išgązdino jaunąs mergaites ir mažus vaikus, primušė tėvą. Vienok, nežiurint tokių persekiojimų, vistik šviesyn eina mūsų apielinkė.

Kupreliškiiai (Panevėžio pav.). *Chuliganų darbas.* Balandžio 15 naktį liko išdauzytas Kupreliškių monopolis. Degtinę daužytojai susikrovė į vežimą ir išsivežė — sudaužė tiktai tą, kuri netilpo. Tai yra „chuliganų“, o ne socialistų darbas, kaip daugelis kalba.

— *Kratos.* Balandžio 18 d. buvo krata Girsteikių sodžių. Krėtė dėl Kupreliškių monopolio išplėšimo Varną, Neveauską ir J. Kytrą, bet nieko nerado. Kytrą areštavo — jo jau seniai policija jieško, nes pas jį pernai vasarą, išplėšus Kupreliškių monopolį, policija rado daug degtinės.

Joniškis (Šiaulių pav.) paliko nuramintas, visi revoliucionieriai išvaikyti — vieni nukeliavo į Ameriką, kiti į kitus miestus. Juodašimčiai su savo vadu J. Bartkum nebeturką daryti, ir užtat pradeda šnipinėti po kitus miestelius. Neseniai į Joniškį atvažiavo vienas valstietis iš Žagarės ir išėmė, 300 parankos sudėjus, žmonių išrinktąjį urėdninką Vaišvilą. Išėjęs iš kalėjimo, tas tuoj nukeliavo į Ameriką. Valdžia dabar reikalauja iš valstiečio tų trijų šimtų. Patyrė apie tai Bartkus ir pažadėjo jam padaryti, kad nereikėtų mokėti; jis labai gerai pažįstas augštesniąją vyresnybę, tai galįs viską padaryti, bet tam reikėsia 50 rub. Gavęs tuos pinigus, jis pargabėsiąs Vaišvilą ir kitus iš Amerikos, nes turįs jų adresus. Žmogus patikėjo tam ir įdavė 50 rublių, bet žinoma, nieko nepelnys.

Vilkaviškis. *Krata.* Pirmąją gegužės Šelmių sargybiniai jieškojo Kisiniškių kaimė pas siuvėją Sankuną ginklų ir jo brolio, kuris jau antri metai nuo kariumenės slapstosi. Iškrėtė visur — ir ant pečiaus ir po pečium, bet niekur nieko nerado. Iš piktumo klausia: „o kodėl nedirbat šendien?“ — „Šendien — pirmosios gegužės šventė!“ — atsakė jam... Tuo tarpu pamatė jie kokį vaikną einant, panašų į jų jieškomąjį, — tuoj šoko vyties. Vijosi daugiau dviejų verstų ir vis šaudė, bet nepataikė. Ant galo vaikas, pribėgęs prie upės, perplaukė per ją; sargybiniai bijojo šokti į vandenį, tik neatleidami šaudė. Teip ir nepasisėkė jiems nieko pagaut, tik kepurę to vyro sučiupo.

Gizai (Vilkaviškio pav.). *Išdavikas.* Balandžio 27 d. Juozas Klimavičius atsivedęs į aludę sargybinį Andriuškekevičių, nupirko jam alaus ir ėmė įkalbinėt, kad areštuotų Vincą Bildą, — jis, girdi, esąs tikras socialistas; tikroji jo pavardė — Arčikauckas.

— Balandžio 28 d. keli vaikinai atėjo į Arlaucko aludę. Tuo tarpu ateina 3 sargybiniai. Žodis po žodžio susivaidijo. Vienas iš vaikinų du kartu iššovė. Sargybiniai išbėgo. Nubėgę už versto į Gizus, pasiėmė šautuvus ir vėl atbėgo gaudytų vaikinų, bet jau nėvieno jų nebebuvo. Suėmė tiktai vieną iš Šunskų valsčiaus, Joną Žilionį, vienok palaikę per naktį, paleido; jis sakėsi nieko apie tą atsitikimą nežinąs — pas dedę buvęs.

— Gizuos jau nuo rudens sargybiniai gyvena. Žmonės nėra tai per daug biaurūs, tik tiek įsipyko žmonėms, kad kasdien reikia arkliai jiems duoti. Neseniai sudegė butas, kur jie gyveno. Kas padegė, nėra žinios.

Kumelionis (Liudvinavo pav.). *Krata*. Gegužės 7 d. naktį atvažiavo į Kumelionis pas Kalėdą du sargybiniu ir du ukininku: Ambraziejus iš Vartelių kaimo ir Vencius iš Narto Naujienos kaimo kratos daryti. Sargybiniai krėtė, o ukininkai pasislėpė ant kiemo stovėjo vienok juos nętyčia Kalėda pamatė. Gražius darbus sau tūodu ukininku rado!

Paluobiškiai (Senapilės pav.). Čionai gyvena žinomas daugeliui L. Skrinskas. Laisvės dienose net dvi šaudykli buvo gavęs nuo valdžios, kad galėtų apsiginti. Pereitų metų gegužės mėn. buvo kokio tai skolintojo pasiūsti ant Skrinsko chuliganai — jis sakė, kad tai socialistų darbas ir kad tarp buvusių pas jį buvęs ir ką tik paleistas iš Kalvarijos kalėjimo Viktoras Vitkauskas. Pereitą žiemą du sykiu jis degė. Žmonės sako, kad pats tyčia susideginęs, nes visus daiktus ir javus gana brangiai buvo apdraudęs, o jis vėl leidžia paskalas, buk jį socialistai sudeginę. Čionai pranešu, kad nė pernai gegužės mėnesį, nė šįmet prie sudeginimo socialistai nė piršto nepridėjo.

Naumiestis (Suvalkų g.). *Chuliganų darbai*. Neseniai atėjo į Vaitiškių kaimą pas ukininką J. Baltrušaitį keletas vaikinių. Sutikę ant kiemo ukininką, parodė jam revolvėrį ir pareikalavo 14 rub. Ukininkas sakėsi neturįs, bet chuliganai neatleido: „Vakar, sako, Virbalyj pardavei arkli, gavai 40 rub., tai jei neduodi 14 rub., tai atiduok visą 40“. Baltrušaitis teisinosi, kad pinigų jau į vietą padėjęs, vienok turėjo nueit pas kaimyną, pasiskolint 4 rub. ir duot. Užpuolikai išėjo, įsakydami, kad kitą kartą parupintų trukstančius 36 rublius.

— „Saltinio“ pasekėjai. Rudzių sodžiui ukininkas Kregždīs, prisiskaitęs „Salti-

nio“, kad primanytų, visus socialistus vandens šaukšte prigirdytų. Kad tik plačiau galėtų praplatinti „Saltinio“ mokslą, jis teikia visiems „Didžiansius mūsų neprietelius socialistus ir masonus“, ir patį iš savo menkos galvos leidžia apie socialistus, visokias paskalas, visokiais budais prikalbinėja neskaityti „Skardo“. Labiausia padeda Kregždžiui šitam darbe Justinas Daniļiauckutis. „Skardas“, anot jo, tai — žydų leidžiamas laikraštis. „Skardas“.

Vilnius. Pradžia gegužio buvo labai šilta ir smagi, bet pabaiga — vėjuota ir šalta; rytais buvo tik 4 laips. šilumos; visi vasariniai augalai tarsi nusigandę. Pagal orą mainosi ir gyventojų upas: kada šilčiau, žmonės linksmesni, kada šalčiau — ir žmonės liudnesni.

Pavasariui prašvitus į Vilnių — Lietuvos šventinyčią pradėjo spiestis iš visų Lietuvos kraštų maldininkai šventų vietų lankyti. Kas-dieną Lietuvos sodiečių minios Vilniaus gatvėmis, nešini šventųjų paveikslus, kryžius, ir bažnytines vėliavas vaikštineja didžiaisiomis procesijomis.

Laikraštis „Lietuvis“ ir dienraštis „Vilniaus Žinios“, kaip girdėti, užmigo amžintu patrijotizmo miegu. Priešas užmigimo — per daug didelis redaktorius pinigų mėtymas nereikalingai. Išbaigė leidėjas-redaktorius pinigų ir sustabdo laikraštį, o skaitytojams, prisiuntusiems prenumeratą visiems metams, išgraušk! Pirmas tokį šposą padarė Smilga — „Lietuvių Laikraščio“ leidėjas; 2-ras — Daukša — leidėjas „Lietuvos Balso“; 3-čias — Pranas Klimaitis — redaktorius „Lietuvio“; dabar ketvirtas, į visus pirmiau nuėjusius „pirmveivius“ pasizūrėjęs — Petras Vileišis, irgi į tą prapuolingai Lietuvai kraštą

pasuko savo kumelaitę, „Vilniaus Žinias“ sustabdydamas. — Kiek tų laikraščių gimė, o kiek da gims. — kiek mirė, o kiek da mirs!... Juk nenaujiena gyvenime gimti ir mirti! Bet pinigus paėmus laikraščio neleisti, tai begėdystė už kitas begėdystes begėdiškesnė...

Antakalnis.

Didžiosios Britanijos L. S. D. P. organizacijos reikaluose.

Ar mums reikalinga savystovė partija.

Šitas klausimas tapo pakeltas baigiantės 1906 metams, kuomet susipratusieji Škotijos lietuviai-darbininkai pradėjo rintis į socialistų kuopeles. Vienok ikišiol nepavyko jį įkūnyti, nors suorganizavimas savystovės socialistų partijos būtų didžiai reikalingas. Mat, kai-kuriems išsirodė toks savystovumas per daug atsitolinimu nuo L.S.D.P. Lietuvoje. Tačiau, pažvelgus giliau matosi, jog tas būtų ytin reikalinga, ir štai dėl kokių priežasčių.

Lietuvoje daug dalykų mainosi, gyvenimo sąlygos nevienodos. Jeigu paimsime darbininkus Lietuvos, Rusijos ir Anglijos, tai tarp jų atrasime labai skirtingus reikalavimus. Tas skirtingumas daugiausia pažymus tame, kad Rusijoje, po caro valdžia, kapitalizmui dar neišaugus, daugiau kovojama su despotizmu, norima pirma išgauti politiška laisvę, demokratiškąjį rėdą, kuris atidarytų kelius ekonomiškai kovai. Čia-gi, Anglijoje, šalies valdymas jau daugiau priguliuo žmonių, o visa išdarysčių pramonė kapitalizmo rėkose ir skriaudžiami darbininkai priversti su juom kovoti. Lietuvos laisvė mums visiems prieš širdies, kova su caro valdžia yra pageidaujama, bet mes jos negalime pasiekti, negalime joje dalyvauti. Mes galime

pasilikti artimuose sątikiuose su L. S. D. P., galime remti tenykščių draugų kovą su prispaudejais pinigiskai, bet čia, vietiniuose reikaluose, mums reikalinga užmegsti artimesnis ryšis su anglų socialistų partijomis*), reikalinga paskinti lietuvius-darbininkus, kad rašytųsi prie sąjungų (unijų), nes tas visgi atneštų naudą.

Augščiau padaryti išvedimai parodo, kad platesniam darbui lietuvių-darbininkų tarpe yra teisinga įkurti atskirą socialistų partiją. Patįs L.S.D.P. sąnariai mums pataria pradėti tą darbą. Pagalios, ir pats gyvenimas parodo, ko mums truksta... Juk Bellshillėje socialdemokratų kuopa gyvuoja jau ar 7 su viršum metais, o su pačia L.S.D.P. Lietuvoje neturėta veik jokių susinešimų! Dar tik prasidėjus revoliucijai pradėta susirašinėti su kai-kuriais užsienyje gyvenančiais L.S.D.P. nariais. Čia aiškus ir mūsų pačių apsilaidimas, ir L.S.D.P. neatkreipimas atydos į mūsų reikalus. Nors žinome, kad L. S. D. P. turi apšiai darbo Lietuvoje, vienok randasi žmonių, kuriems reikia prasišalinti iš tėvynės, ir ten gali darbuotis; tai būtų neblogiausia, kad ir pas mus užklystų koksai gabesnis žmogus, kaipo agitatorius, ir darbe paduotų mums ranką. Berods, tarpe kalėdų ir naujų metų buvo atkeliavęs draugas Vitkauckas, su kurio pagelba pasisekė keletą svarų ir aukų surinkti revoliucijos reikalams; tik gaila, kad dr-gas Vitkauckas pas mus tegalėjo darbuotis vos vieną savaitę... Vienok, draugai! Jeigu mūsų tarpe nesiranda apšviestėsių žmonių, kurie galėtų mus vesti susipratimo keliu, tat bandykime darbuotis patįs.

Centro Komitetas ir organizacijos vardas.

*) Apie tai turėsi but kalbėta dar plačiau.

Organizacijos arba partijos, susidedančios iš daugelio kuopų paprastai renkasi centro komitetą. Tam reikalingi žmonės sugabus, išsilavinę, geri kalbėtojai ir agitatoriai, kad jie galėtų atlikti atsakančiai netik pavestą jiems darbą, bet kad nusimanytų ir organizavimo darbe. Centro komitetas yra tai organizacijos galva ir nuo jo priguli pakrypimas viso darbo vienon ar kiton pusėn. Darbas nepakryps blogon pusėn vien tasyk, jeigu tarpe sąnarių bus susipratusių žmonių ir padarytas klaidas greitai patėmys. Aš nekalbu čia su ta mislia, kad centro komitetai, ypač darbininkiškų organizacijų darytų ką blogo. Kartais vienok atsitinka klaida iš neapsižiūrėjimo arba nesupratimo reikalų stovio. Užtaigi partijų ar organizacijų nariai, rinkdami centro komitetą privalo tēmyti, kad tinkami žmonės į jį pakliūtų. Jeigu centro komitete dalyvaus darbuštys ir išlavinti žmonės, tai ir visas organizacijos darbas atrodys gyvesniu.

Kaip jau augščiau minėjau, savystovios organizacijos renkasi centro komitetus, pasistatydamos sau tikslą atlikti platesnį šio ar tokį darbą. Todėl ir Didžiosios Britanijos lietuviams-darbininkams pradėjus organizuotis pasirodė reikalas tokio komiteto. Gruodžio 23 d. praėjusių metų per visuotiną sueigą išrinko centro komitetą. Ten mano įnešta sumanymas, kad pradėti darbą savystovų ir pasivadinti: Didžiosios Britanijos Lietuvių Socialistų Partija — pasirodė tinkamu ir susirinkusieji draugai vienbalsiai jį buvo priėmę. Bet ant kito susirinkimo, ant kurio aš negalėjau pribūti, nežinė kodėl partijos vardas likosi pakeistas ir uzvardyta taip: Didžiosios Britanijos Lietuvių Socialdemokratų Partijos Organizacija. Beto, reikalinga buvo atspaus-

ti mokesties knygelė. Centro komiteto čia vėl padaryta nekonsekvėntiška klaida: mokestių knygelėse pavadinta kiekviena kuopa *rajonu*. Kaip Centro Kom. rajonus supranta — nežinau. Juk rajonai tvėriasi iš kelių lygiai kuopų, pavietuose arba valstijoj, kur matoma reikalinga sutraukt daugiau spēkų į kruvą, ir jie, turbūt, turi savo ypatingus tikslus.

J. Čerkevyčius.
(Uzbaiga seką.)

Duma išvaikyta; kas vėl bus?

Antrąją Rusijos Dumą caras išvaikė. Visi išmintingesnieji Rusijos gaivalai nebeįstengė prailginti savo parlamento gyvastingies. Socialistai, konstitucijiniai demokratai (kadetai) ir Darbo Kuopos nariai, visi tie vadinamieji „kairiaisiais“, kentė Dumoje nuo caro valdžios ir atgaleivių—juodašimčių įvairius įžeidimus ir paniekinimus; jie troško padaryt gerą savo tėvynei, šalinosi nuo susirėmimų su biurokratija, kad tikslai neduoti progos išvaikymui Dumos. Bet veltui. Vienu plunksnos brukšniu caro ukazas Dumą išrišė, be jokios priežasties.

Caro prizadai Rusijoje yra šventas įstatymas. Caras prizadėjo, sušaukdams pirmąją Dumą, kad dabartinės rinkimų taisyklės nebus permaintytos be parlamento pritarimo. Ir vienok caras savo prizadą begėdiškai sulaužė, nes išvaikydams šią antrąją Dumą apskelbė, jog 3-čioji Duma bus senti sušaukta ant 4-tos lapkričio jau ant naujų rinkimų taisyklių, kurios bus taip sutaisytos, kad išeis ant gero tik carui, tik dėl caro, tik už carą.

Paleizdama Dumą Rusijos valdžia pertraukė paskutinį siulą, kurs ją rišo su Rusijos liaudimi. Ji parodė savo nenorą ir nemokėjimą užganėdinti

Rusijos tautos reikalų. Buvusi valdžia 140,000,000 liaudies, ji dabar tapo valdžia keletu tukstančių dvarininkų ir didžturčių, kurių reikalais vedina ji ir išvaikė dabartinę Dumą.

Antroji Duma nežiurint į buvusią joje atgaleivių šaką, turėjo geriausius atstovus, negu koks kitas parlamentas ant svieta. Ji žinojo liaudies reikalus ir gynė juos prieš carą ir jo šalininkus. Sąnariai antrosios Dumos pilnai išaiškino prieš viso svieta akis, kokiam padėjime dabar stovi visa Rusija, nurodė, kokios pusys yra nesveikos duotoje konstitucijoje ir reikalavo tokių reformų, kurios išgydytų Rusiją nuo baisios ligos. Žinoma, esant Rusijoje tokiai politiškai, sociališkai ir ekonomiškai betvarkei, Rusija negali būti pilnai išgydyta. Tokios reformos, kokių antroja Duma reikalavo, reiškė visišką revoliuciją (perversmą), visuotiną permainą dabartinio rėdo į rėdą teisingesnį ir geresnį. Taigi caro patvaldija ir jo biurokratai jokiu budu nenorėjo tų reformų daleisti. Jeigu jie prie to būtų prisileidę, tai būtų parėjęs galas Rusijos absoliutizmui ir terionybėms. Carizmas būtų pats savę nusizudęs.

Pirmiausia ir pažangiausia tų reformų buvo tai agrariškasis (žemės) klausimas,—klausimas, kaip nutildyt alkį 80,000,000 kaimiečių ir išgelbėt nuo tiesioginės bado mirties apie 20,000,000 žmonių. Išrišimui šito klausimo Duma, ypatingai socialistai Dumos sąnariai drąsiai reikalavo, kad milijonus dešimtnių žemės, esančios globoje valdžios, ponų ir vienuolynų (klioštorių), reikia eksproprijuoti, tai yra —perduoti į rankas badu mirštančių bežemių ir mažazemių. To reikalavo visos vidurinėje Rusijoje gubernijos.

Šitas didžiausias ir opiausias Rusijoje šėdien klausimas tapo valdžios sumindžiotas. Val-

džia atmetė žmonių teisingus reikalavimus gindama turčių reikalus ir tuomi ji pavirto į dvarininkų įrankį. Turtingųjų kliaša dabar krykštauna iš džiaugsmo. Iš tos kliašos ateinančiame rudeny bus renkami ir atstovai į trečiąją Dumą. Kas tokie bus pervieni iš jų atstovai? Juk šėdien iš dvarininkų kliašos susideda visa Rusijos valdžia, visi urėdninkai, visi tie kraugeriai armijos aficeriai, kurie degino ir griovė kaimus, užmušinėjo beginklius kaimiečius, truškino kaulus seneliams, smaugė kūdikius; šitos kliašos žmonės suorganizavo tiek žmogžudiškų gaujų, šėdien žinomų po vardu juodašimčių, tikrųjų rusų sąjungos ir kitų pusiau-azijatiškų, barbariškų draugija-palaidiųjų. Perstatyt reikia dabar savo vaidintuvėje, kiek laimės Rusijos badu mirštantį liudis nuo tokios Dumos,—jeigu ji bent bus dar ir sušaukta!

Bet kas vėl bus? Kokius atsitikimus neša netolima ateitis? Trumpas atsakymas:

Prasidės visu įsibėgėjimu siausti terorizmas, jims grumėti bombos visuose „šventosios Rusijos“ kraštuose. Bus daugiau įsteigta karo teismų, daugiau kartuvių pastatyta. Šimtai ir tukstančiai Rusijos šeimynų bus sugriauta grudant į kalėjimus, varant į Sibirą jų tėvus, sunus ir vyrus. Prasidės žydų skėrdynės, idant užganėdinti įtuzusios ir įnirtusios liaudies kraujo troškulį. Pasiiners Rusija kraujuje nuo rubežių iki rubežių...

Bet, atsitiks vėla kas nors. Rusijos liudis dabar nuilsusi. Išvargino ją kova su autokratija. Ji nori atsipeikėti ir atsilsėti. Ji nepasikakjs tuom atilsiu, kurį duoda caro valdžia, — atilsiu mirtyje, atilsiu ant kapinių, girtų ir krauju pasitusių kareivių kulkomis ir durtuvais suvarstyti lavonai jims judėt. Atgris liudei tokisai atilsis ir roma, ir ji susivie-

nys į vieną didelę, galingą revoliucijos armiją.

Caras Mikalojus dar sykį praleido progą. Jis dar sykį padarė klaidą. Iš visų jojo padarytųjų klaidų, išvaikymas antrosios Dumos bus didžiausia ir nelaimingiausia klaida Romanovų giminei (—cāro dinastijai).

Kaip vienas geras Rusijos revoliucionierius sykį pasakė, caras bando užlaikyti ant savo galvos karuną vis stangriau užverždamas ją už savo ausų; bet, kuomet liaudis prisiruoš, tai ji nuplės karuną jam sykiu su visa galva. [„Chicago Daily Socialist“].

Politiszkos žinios.

Rusija. Nustebo ir nusigando liaudis po išvaikymui antrosios Dumos: ji niekad ne sitikėjo, kad caras pasidrasys dar sykį išbandyti žmonių kerštą. Visi kraštai prityko ir, rodos, klausosi vieni kitų, ką katra pasakys. Bet tyli visi. Net ir pačios priešingiausios valdžiai partijos, kaip va: socialdemokratai, Darbo kuopa, social-revoliucionieriai ir kiti, ir tie susivaziavę Finliandijoje nusprendė, kad dabar nėra ką mąstyti iššaukti visuotiną streiką arba demonstracijas: labai nukankinti yra žmonės, prieg tam vasaros laikas, darbymečiai, — nieks nenorės pamesti laukų darbą. Miestų darbininkai irgi nusilpnėję, jų organizacijos dikčiai suvargytos ir pakrikdytos.

Buvo pakilęs Juodųjų marių laivynas Odesoje. Bet nepasisekė. Peranksti valdžios susekė suokalbį, kuriame dalyvavo į 500 žmonių. 300 jurininkų sujėmė ir įmetė kalėjimam. Tuomi Juodmario jurininkų maištas ir užsiėmė.

Teipgi, išgirdęs Dumos išvaikymą sukilo Kijevojo saperų batalijonas ir užmušė vieną valdžiai ištikimą aficerių. Bet

ir čionai netoli nueita,—apsupo sukilėlius kiti batalijonai, visus nuginklavo ir sujėmė.

Areštai dauginasi. Dar sujėmė pirmosios dumos buvusius pasiuntinius, kaip va: Ramišvilį, Anikiną ir Teslį. Ramišvilis praėjusiuose metuose, po Kronštado sukilimui buvo iš tenai pabėgęs ir gyveno Peterburge po slaptu vardu; jį sujėmė netikėtai ir sudys, kaipo keltoją maišto Kronštade.

Birželio 24 d. iš Peterburgo pasklido social-revoliucionierių ir Darbo Kuopos buvusių Dumos atstovų manifestas. Jį parašė 139 atstovai ir atsišaukia į liaudį, kad nepaliamtų iš visų pajiegy kovoję už žemę, laisvę ir žmonių atstovybę. Manifestas skamba šiteip:

„Piliečiai — Jūs pasiuntėmus ir liepėt, kad kovotumėm už liuosybę, už liaudies tiesas, už žemę ir laisvę. Didžiama Dumos buvo valdžiai priešinga. Ji atmetė tokius įstatymus, kurie paduoda valdžiai ir biurokratams daugiau galybės; jį reikalavo atskaitų už visus kaimiečių ir darbininkų žudymus ir už visus kalėjimuose papildytus žvėriškumus; jos komitetai išdirbo daugybę įstatymų ir projektų, išrišančių ir apdengenčių svarbiausius liaudies reikalus, ir jos agrariškoji komisija išdirbo pamatus atjėmimo žemės nuo dvarų suatlyginimu.

„Visi pažangieji atstovai stengėsi eiti greičiama su žmonių reikalais, bet valdžia tyčia nuo to šalinosi ir kitų eiti neleida. Mūsų laiškus rašytus rinkikams konfiskavo, mūsų prisistuosius telegramus perjimdavo, mums laikraščius sulaikydavo, ir dabar valdžia persekioja buvusius Dumoje redaktorius.

„Girdžiant nuolatinis grąsinimus išvaikyti Dumą, ramioji atstovų dalis net daugelį liaudies reikalų buvo atidėjusi į šalį; bet ir to valdžia nepaisėjo, jį nė vieno žmonių reika-

lavimo nepripažino, tiktai pajėmė savo globon reikalus aristokratų ir dvarininkų ir gynė iš visų pajiegy ištvirkimus vietinių valdžių.

„Valdžia paleido Dumą dėlto, kad ji reikalauja Dumos sau paklusnios ir ginančios tiktai aristokratų reikalus.

„Caras nedvejodamas sulaužė savo 30 spalinio manifestą, pamatinius įstatymus ir savo iškilmingą prizadą duotąjį Žieminiame Palociuj pirmosios Dumos atstovams, kuriame sakėsi apginsęs savo žmonėms suteiktas laisves. Jis tada prizadėjo, kad rinkimų tiesos niekuomet negalėsę buti permaitintos be Dumos pritārimo; sumindžiojo liaudies tiesas ir valdžia, ant durtuvų atsirėmusi, atvirai ir varu pradėjo lauzyti valstybės įstatymus.

„Piliečiai! Po ilgos kovos, kurioje nesuskaitoma daugybė aukų krito, liaudis privertė valdžią sušaukti Dumą, bet atimtos tapė tai Dumai spēkos

„Valdžia tiktai prieš spēką nusileidžia. Žmonės tiktai per nuolatinę, organizuotą kovą išgauna sau tiesas“.

Socialdemokratų partiją išleisianti savo manifestą vėliaus. Ką kitos partijos daro, tuomtarpu da negirdėt.

Norvegija. Čionykštis parlamentas atmetė įnešimą kuriame, moterių užtarytojai reikalavo duoti joms visoms lygias balsavimų tiesas. Bet, matydamas, kad visgi moterių judėjimas turi daug savo šalininkų, sutiko duoti balsavimų tiesas nors toms, kurios yra turtingos, — kurios pačios arba jų vyrai jau moka valstybei nuo savo turto tam tikrus „turto mokesčius“ — miestuose po \$113, o ant kaimų — po \$84 ant metų. Tos tiesos suteiks 300.000 moterių galę rinkimuose balsuoti. Biedniešiams tokios mylistos parlamentas nepadare, — žinoma, jis pats juk ne iš biednujų susideda.

Isz Amerikos.

Anglekasių vadus reikalauja išteisinti.

Kaliorados kasyklių savininkai ir jų papirkieji Pinkertono šnipai visą šią savaitę stengėsi iškasti patvirtinimus baisios Orchardo—žmogžudžio pasakos. Jeigu Orchardo „prisipažinimai“ ganėtinai būtų patvirtinti faktais, tai būtų buvę prirodyta Haywoodo, Moyerio ir Pettibone kaltumas, ir jiems bepasilikusi būtų tiktai virvė uždėt ant kaklo. Bet tame tai ir dalykas, kad visi kapitalistų „darodymai“ eina ant vėjo. Svarbiausi jų iškasimai yra tie: 1) parodė teisme nuorašą nuo Haywoodo laiško, kuriame buk buvę siūsta Orchardo sėbrui,—Simpkinsui, pinigai; tuomi nori sujungt Haywoodo su Orchardo susinešimus. Bet anglekasių advokatai prirodė, kad Simpkins priklausė prie sąjungos ir buvo kuopos viršininku; tat pinigai buvo siuntinėjami sąjungos reikaluose. 2) pristatė teisman Orchardo bombą, pakastą po teisdario Goddard vartais, kurią pats Goddard ir iškasęs. Bet ir čia jokio aiškaus sąryšio tarpe tos bombos ir anglekasių vadovų neranda. 3) toliaus, prirodė tilpusius laikraštyje „Miners Magazine“ (Anglekasių žurnale) aštrius ir pilnus neapykantos straipsnius ant užmuštojo gubernatoriaus Steunenbergo. Bet anglekasių apginėjai prirodė, kad tokie straipsniai buvo daugybėje ir kitų laikraščių ir kad Steunenbergo neapkentė netik anglekasiai, bet ir patys jo sėbrai—kapitalistai. Galiaus anglekasių advokatai nurodė, kad beveik visi šią savaitę kvostieji liudininkai tapė atgabenti Pinkertono šnipų kaštais. Prieg tam visi tie „liudininkai“ nieko tikro ir aiškaus nė nepasakė.

Pasiremiant ant šitokio bylos išbėgio, anglekasių advok-

katai pareikalavo, kad sujimtuosius: Haywoodą, Moyerį ir Pettibone kuoveikiausiai paleistų, apskelbiant jų visišką nekaltumą. Pakol kas teismas dar su tuom nesutinka, nes kasyklių savininkai žada dar rast vėlei „patvirtinimų“ Orchardo pasakos, ir anglekasių kaltumo faktus.

Tuom tarpu Boiso miestelin priplaukė keletas desėtkų liudininkų, kuriuos žmogžudis Orchardas buvo minėjęs savo baisioje pasakoje. Tuos liudininkus daugiausiai pristatė anglekasių advokatai. Dage, lis tų liudininkų griežtai Orchardui užginčija; sakoma, jog visi Orchardo „prirodymai“ išsiaiškįs, kaipo begėdiškas melas ir visos jo žmogžudystės suvirs ant kasyklių savininkų, kurie jį prie to darbo samdė.

Kitą svarbų toje byloje liudininką, butent Adams,—kurs pirmiausias, per prievartą, Pinkertono šnipams daug prime lavo ant anglekasių vadovų,—tą liudininką, kapitalistai nebestatysę, nes jis dabar visko užsigina ir dar grumojas išaiškinti teisme, kaip jį žadėjo nužudyti, jeigu anglekasių neapmeluos. Taigi Adamsą dabar šauksę už liudininką patį anglekasių vadovai. Jis dabar sėdi kalėjime.

„Žvaigždės“
socialistas
jau lastoje.

Didelis sukčius, San Francisco majoras Smic neišsigelbėjo nuo kalėjimo. Jo sėbras Ruef išdavė jūdvių vagystes ir patvirtino, kad jie miesto žemę ir laisnius pardavinėjo vertelgoms ir abudu dalinosi gautais pinigais. Teismas rado abudu kaltais ir pasmerkė kalėjiman. — Tokiu budu nelaimingas „Žvaigždės“ ir „Šaltinio“ „socialistas“ (Smic) neišsisukė nuo hausmės, palikdamas jiems tik apdejuot savo likimą.

Redaktorius
išjuokė Ruzveltą.

Nabagas prezidentas Ruzvelt kasdien gauna sau naujų priešų ir savo lagery. Praėjusią savaitę, redaktorius laikraščio „Washington Star“, p. Noyes labai aitrai Ruzveltą išjuokė ir visa spauda tą atkartoj. Noyes išrokavo visus Ruzvelto išsišokimus, kaip jis sau nepatinkamus, net ir mokintus piliečius išvadina melagiais ir net... kumelvagiais ir pasakė, kad mūsų prezidentas yra „kelinėms apmautas garinis inžinas...“

Gelbėkim
karzygius.

Po šiokių antgalviu Philadelphijos laikraščiuose patilpo ilgi straipsniai, su nurodymais, kad priešais miesto rotušę baigia griut, oro gadinama gipsinė Vašingtono stovyla. Pataria rinkt aukas ir už tuos pinigus perkelt istorišką stovylą didelio karzygio paminklą, kur po pastogę. Ir ištikro tam tikslui jau renka aukas, deda jas net po centą vargingi biedniokai. Tą pačia dieną ir tuose pačiuose laikraščiuose, greta su atsišaukimu gelbėti Vašingtoną, patilpo kitas nurodymas, kito karzygio nelaimių, — butent Amerikos karės sekretoriaus Taft, kurs kasdien draugų vaišinamas kasdieną po keletą sykių pietumis ir riebiais užkandžiais įgavo baisų pilvo nesuvirinimą (reikia žinot, kad Taftas yra teip storas, kad du susikibę žmonės negali jo apglebt!) Vienas laikraštis šiaip satiriškai patėmija: „Draugai, kurie tiek daug į Tafto pilvą sukemša ir supila, ir tuomi gadinina mūsų storą karės ministrį, pasiliautų benaikinę mūsų karzygius, — velik už tą dalį, suvaromą į vieną karzygi, pagelbėtų kitam karzygiui jeit į pastogę, tad nebereiktų rinkti centus nuo sulopytų alkunių“.

Išz lietuvišku dirvu Amerikoje

Cleveland, Ohio. Birželio 2 d. vietinė S. L. A. kuopaturėjo savo susirinkimą, kuriame buvo užmačyta sutverti lietuvių muzikantų beną. Tuojaus prisirašė septyni vyrai. Įstojimo mokes ties jokios nėra. Žada kreiptis į visus kuopos narius, kad prigelbėtų jaunam orkestrui sustiprėti. — Cleavelando jaunuomenę mat sugriaudino buvusieji S.L.A. seime Wilmerdingo muzikantai, ir paskatino ją prie darbo.

Birželio 3 d. sustreikavo vietinė šaka mašinistų sąjungos (International Association of Machinists). Pametė darbą keletas šimtų žmonių ir daugelis darbiečių užsitarė. Mašinistai reikalauja 9 valandų darbo dienos ir pridėti po 10c. daugiau mokes ties.

J. S. Karvelis.

Easton, Pa. „V. L.“ 21N parašė p. Naudžius daugelį nebutų daiktų ir sulyg to pasakė visai nevietoje tam tikrą pamokslėlį. Neatkartodamas jo išvedžiojimų, aš tiktai trumpai paaiškinsiu, kame p. N. pasakė netiesą ir nužemino vietinius darbininkus.

Visųpirmu p. N. bereikalopeikia vietinę S. L. A. kuopą ir sako, kad neauga. Tas nesutinka su faktais: balandžio bertaininiame susirinkime prisirašė net 12-ka naujų sanarių.

Užmetinėjimais, kad socialistų kuopos vadovai netaktiškai besielgia ir susirinkimai praėina tik ant barnių, teipgi neturi pamato: nieko tam panašaus nebuvo ir nėra. Beto, iš kurgi p. N. išrauna panašias žinias, jeigu jis pats dar nėra sukį nebuvo atėjęs į susirinkimą? Gal p. N. pasėmė paveikslus iš to susirinkimo, kurį sušaukė p. Anskaitis, norėdamas išrodyt keną tai senus surudijusius griekelius? Bet tas susirinkimas juk ne socialistų buvo, — tai sušauktas vienos ypatos, ir

kalbama viskas buvo tik apie tą, kaip nužemint kitą jam nepatinkamą ypatą, apie kurią net ir vaikams ant gatvių pasakojo, kad jis turįs Eastone vieną „negeistiną pilietį“... Negražu ir nesmagu!

Jeigu p. N. mato, kad Eastono darbininkai socializmo dar nesupranta, o p. N. jį supranta, tai daug geriau padarytų, kad lankytųsi į susirinkimus ir aiškintų mažiau žinantiesiems. Nėra ko per laikraščius aimanuot ant kitų tamsumo, o slepti pas savę prigimties suteiktą skarbą...

K. Šeštokas.

Kensington, Ill. Galime pasigirti ir mes kensingtoniečiai, kad jau pradeda ir pas mus kilti lietuvių darbininkų dvasė. Birželio 8, burelis susipratusiu jaunųjų, padedant ir vedant drg. A. Žimantui iš Chicagos, parengė susirinkimą su prakalbomis, ant kurio pakvietė ir p. P. Grigaitį.

Prakalbos prasidėjo 7 val. vakare. Žmonių susirinko apie 100 ypatų. Drg. Grigaitis ilgoje savo kalboje išaiškino valdžios nedorybes Lietuvoje ir Rusijoje vienkartu su bėgiu revoliucijos, ragindamas neužmiršti savo draugų, kurie kovoja už savo ir už mūsų laisvę. Jam apsistojus kalbėti užėmė vietą drg. L.S.S. kuopos, p. Jančauskis, kuris kalbėjo apie valdžios nedorybes čia Amerikoje, apie revoliuciją Rusijoje ir užbaigė ragindamas prie aukų.

Pa jo kalbėjo vėl Grigaitis apie Suvienytų Valstijų veidmainingą laisvę, teip gi išaiškindamas socialistų siekius, ir patarė kiek galint, rištis prie socialistų organizacijų — lietuviams gi prie L.S.S.

Draugui Žimantui pakvietus prisirašė 12 naujų sanarių, kurie išsirinko savo valdybą ir gyvuos, kaipo atskira L.S.S. kuopa. Sveč ai visą laiką užsilaikė kuoramiausiai, —

linksmą net buvo veizėti. Matyt, kad prakalbomis visi buvo užganėdinti, ką parodė gausus delnų plojimas.

Aukų sudėta 27.05. Atitraukus 12 dolerių, kuriuos užmokėjo už svetainę ir už spaudzinimą lapelių, liko reoliucijai apie 15 dolerių.

Prie progos, mes kensingtoniečiai ištariame drg. 4 kuopos p. Žimantui ir Jančauskiui, taip ir p. Grigaičiui už atliktą mums patarnavimą, širdingą ačiū. P. S.

So. Boston, Mass. Pas mus ejo dalykai kaip iš pypkės, pakol buvo kunigas Žilinskas vietinės parapijos klebonu. Dabar parėjo į jo vietą kun. Jakštis, kurs nėra to nedėdienio, kad ne prakeiktų socialistų. Parapijonų kitaip ir nevadina, kaip gyvuliais arba net ir velniais. Tur but garbus Dievo žodžio skelbėjas nieko daugiau apie savę ir nemato.

Per pamokslus labai užstovinėja pabirkantus, draudžia streikuoti ir liepia, kad prie darbo nesizvalgytųsi darbininkai, kur bosas. Reikia dirbti ir melstis ir nepriešintis darb daviams; kitaip galis Dievas supykti ir turėius nubiedinti, tai pabirkus uždarysę, ir nebebusę žmonėms darbo. Tamsunėliai jam įtiki. Šitai ir šv. Kazimiero draugystė varo po kalėinos 5 susirinkimus su nepaprasta agitacija. Dalykas toks. Draugystė, nors turi šventojo vardą, bet priguli į S. L. A. Į tą draugystę kunigas žiuri, kaip katinas į riebę žvirblį; užsimanė įvaryti ją į Rymo Kat. Susivienijimą. Žinoma, pirmiaus pavarė slaptą agitaciją; kalbos eina, buk kunigas prizadėjęs 50 dol. magaryčių, jeigu bus viskas gerai, tai yra jeigu draugystė pames S.L.A., o prisidės prie R. K. S. Draugystė turi gražią sumą pinigų ir suviršum 300 sąnarių.

Nerašysiu, kaip ejo tie mitin-

gai, bet ant paskutiniojo susirinkimo atsirado 3 mėlynsiuliai, 2 advokatai ir vietinių laikraščių reporteris. Ko jie ten buvo? Mėlynsiuliai skyrė šventuosius ir bedievius,—vienus po dešinės, antrus — po kairės. Pasirodo taip: 22 sąnariu nori atsiskirti ir prigulėti prie kunigų Susivienijimo, o prie S. L. A. palieka sąnarių 300 suviršum. Buvo jau pajėmę draugystės čarterį ir kitus dokumentus; dabar užvesta byla. Buvo geri plianai sutaisyti lietuvišku Kruševanovų. Bet, veltui. Didžiama draugystės prisilaikė tų draugų nuomonės kurie myli progresą. Faktas, regimas vaisius mūsų gerų kalbėtojų...

Bet kunigėlis visgi nesnaudė, — leido meškerę, kur tik galėdamas. Dabar tai pajėmė į darbą moterių draugystę. Prisimeilino prie moterių draugystės ir užsakė, kad nutartų, jog reikia užpirkti mišias su pamokslu, ir visos turį eiti varu išpažinties. Mišios kaštuoja 25 dolerius, bet kadagi pirmsėdė yra giminaitė, tai atleisias tik už 10 dol. Ilgai ant susirinkimo galvą sukė; nors ir buvo priešingų balsų, bet vis-tiek nutarė eiti išpažinties, apsidaryti baltoms jakutėms ir maršuoti po dvi per miesto gatves. Tas butų buvę labai gražu. Bet, pai beliai davė, atsirado tuojaus laikraščiuose kritika, kuri daugelį moterėlių ir atbaidė nuo tokios procesijos. Mat pasisarmatino. Nuėjo tik 15. Bet čionai kunigas sustreikavo ir apskelbė avelėms boi otą, — pakol, sako, neatrasite kaltininkės, kas rašė į laikraščius ir priešinosi toms mišioms, tai apšaukiu draugystę bedieviška. Gana ilgai moterėlės mandravojo, galų gale išbraukė iš draugystės vieną merginą, kaipo kaltininkę, O. B. Mat nužvelgė, buk ji rašiusi korespondenciją. Apie tą merginą reikia tiek pasakyti, kad ji yra pirmieš

kos dvasios; ji yra ir tą draugystę sutvėrusi; jai prigulėjo buti tik garbės sąnare draugystėje, bet mūsų moterėlės blogu užmokėjo. Kitos draugystės sąnare priguli pavienės ir į S. L. A. — Bet vistiek girdėtis nuo sąnarių sakant, kad geriau tegu sugrius draugystė, negu mėtyti iš jos kunigams savo sučėdytus centus.

Šiaip jau lietuvių viešas judėjimas tai dar labai silpnas. Stoka gerų išsilavinusių darbininkų ir literatūros platintojų. *Veryjas.*

Chicago, Ill. Birželio 2 d. atsibuvo Lietuvių Dramatiškos Dr-tės knygyno atidarimas. Dėltos progos buvo parengtos ir prakalbos. Kalbėjo: 1) Vabalas — aiškino šios draugystės tikslą ir ragino klausytojus pratintis prie skaitimo gerų knygų ir laikraščių; 2) P. Kaitis — gana plačiai aiškino vertę ir naudą knygynų steigimo.

Knygynas — anot kalbėtojaus, tai yra nakties tamsumoje žiburys, kurį mums mokslas ir civilizacija patiekia; 3) M. Žaldokas — aiškino blaivystės prakilnumą; ragino visas lietuviškas draugoves, rengiant balius ar piknikus, nebegabenti į juos bačkę su gėrimais, kurie tik protą žmonėms sumaišo, neretai kitas dėltos priezasties koją ar ranką išsilaužia. Velik prageriamą dalį paaukaut ant knygynų steigimo ir raštų į juos pripirkimo.

Dar dainavo: minėtos dr-tės choras, po vadovystė J. Kamėkio — „Sugryšk, sunau“, „Kur banguoja Nemunėlis“; vyrų kvartetas „Lietuvos dievai“. Deklemavo Antigona Kabašinskiutė: „Miglota pasaulė“. Monoliogus sakė: M. Vaišvilienė „Jau ginklai ilsisi“ ir Marė K. su T. Dunduliu — „Gamta ir vargdienis“.

Viskas atsibuvo gana gražiai. Ant galo susirinkimo vedėjas paaiškino, kad draugystės knygynas atidarytas pasiskaitimui

utarninkais, ketvergais ir subatomis, vakare nuo 7.30 iki 10.30.

Labai malonu gėrėtis vietinės Lietuvių Dramatiškos Dr-tės darbais, kuri jau keletą sykių surengė ir vaidino gražius teatrus, jautrių dainėlių padainavo, ir iš tų gaudama trupučius pelno ji apvertė tokiam puikiam tikslui, kaip įkurimas knygyno. Pareiga visų vietinių lietuvių knygyną paremti ir naudotis jo knygomis savęs apšvietimui. *Ten buvęs.*

Hazleton, Pa. Čionai yra lietuvių apie kokius 6 šimtus, bet vieši kokie tautiški ar darbininkiški reikalai neina pirmyn, nėra kam paraginti ne praveisti kelią. Svarbiausia žymė lietuvių čionai krutėjisios mo, tai gyvavimas S. L. A. kuopelės ir nesenei susitvėrudraugystelės „Liuosybė“. Bet vietinis kunigas Dielininkaitis, kad sumanytų, tai ir tą mūsų menkutį judėjimą vandens šaukšte paskandintų. *J. Kirtiklis.*

Taylorville, Ill. Darbai povaliai slenka; kas pribuna, darbą gauna. Kaip girdėt Panna, Ill. netoli nuo Taylorvilles ekspliodavo garinis katilas ir sudegino inžin-namį; likosi keli šimtai žmonių bedarbo. Tai dabar iš tenais visi lietuviai pribuna uždarbiantų į Taylorville. Kaip matyt, ir tenais lietuvių buta tamsių.

Pereitą mėnesį valsčiaus teisme atsiziedavo Razlauckai. Priezastis atsiziedavimo kilo išseniaus dar už nesutikimus dėlei įnamių (burdingierių); tiktai gaila, kad Razlauckienė paleido labai nedailių kalbų ant visų čionykščių lietuvių, ir visai nekaltų; net ir teisme svetimtaučių akise išpliope neteisybę, lyg tyčia čionykščių lietuvių pažeminimui. *B. J. Barniškis.*

Detroit, Mich. Šis miestas yra gana didelis ir dailus. Gyventojų turi teipgi nemažai, ir darbų randasi užtekčiai. Tik šiuo laiku net keletas tukstančių čionykščių darbininkų streikuoja, reikalaudami pakelimo mokesčių ir sutrumpinimo darbo dienos.

O lietuvių, tai kaip negirdėt per laikraščius, tai teip jų nėra nesigirdi. Jau apie savaitę kaip po Detrojų vaikštinėjau, o da vos tik vieną lietuvių sutikau; ir tas bijojosi sakyti, kad jis yra lietuvis, — sakėsi esąs lenkas. Bet aš patėmijau, kad jis — lietuvis, ir jėmiau klausinėti apie viską kas privedė prie tai, kad žmogelis jėmė ir prisipažino, kad esąs lietuvis, iš Suvalkų gubernijos. Tik mat, esą, lietuvis mažai kas žina, tai jis ir vadinansis save lenku. Sukoliojau gerai už tokį pasielgimą ir išaiškinau, kokį lietuvių jau turi Amerikoje vardą. Tai žmogelis ir prisžadėjo sakyti esąs lietuvių. O, paklausus, ar skaito kokį laikraštį, ir ar randasi lietuviškos literatūros pas lietuvius Detrojuje, — tai žmogelis suvis nieko nesuprato, kas tai laikraštis arba literatūra. Da kartą už paklausiau: ar skaitote laikraščius arba gazietas, tai atsakė: „metai atgalios tai skaičiau „Saulę“, o dabar tai jau nieko neskaitau; verčiau man už tuos pinigus stiklą alaus išsigerti arba ariekos, tai žinosiu, kad išsigėriau. O kas iš tų gazietų?..“

Tai matot, draugai ir draugės, kokių tai žmonių da randasi. Sakytum, kad su Aprikos laukiniais susitenki.

Ažys iš karklyno.

Sanariams S. L. A.

XXII seimas S. L. A. Cleveland'e, buvo išrinkęs organu „Vienybę Lietuvinkų“, bet „Vienybės“ L. išleistoju atsiskaičius, ir nelikus ką pradėti be organo, aš su pritarimu ki-

tų sanarių centrališkojo komiteto, kreipiausi prie „Darbininkų Vilties“ su prašymu, kad apsiimtų patarnauti S. L. A. iki įsteigsime savo organą. „D. Vilties“ išleistojas sutiko patarnauti, ir prizadėjo duoti „D. V.“ S. L. A. sanariams už \$1.00 metams.

Taigi draugai ir komisijų sanariai norėdami ką apskepti S. L. A. labui, kreipkitės prie organo „Darbininkų Vilties“ — 119 E. Centre st. Shenandoah, Pa.

V. S. Jokubynas,
centrališkas prezidentas S. L. A.

Laiškas į „V. L.“ redakciją.

Gerbemoji redakcija!

Labai širdingai meldžiu patarpininkauti tarp manęs ir savo skaitytojų svarbiame mano reikale patalpinant šį laišką. Nors čia mano ypatingas reikalas, bet man, kaip palinkusiam prie plunksnos, ir jau šiek-tiek tai plunksnai tarnavusiam, tas reikalas pavirsta į viešą, — nes mano gyvenimas arti rišasi su visos Lietuvos žmonių gyvenimu, ir aš tik tada galėsiu būti Lietuvos visuomenei naudingesniu, jeigu ta visuomenė mane palaišys ir mano reikalus parems. Turiu sutaisęs lietuviškoje kalboje keturis veikalėlius, kuriuos noriu parduoti už prieinamą kainą kam nors galinčiam greitai laiku išleisti (at spaudinti). Veikalų užvardinimų nerašau; kas yra matęs mano pirmiaus išleistus veikalėlius, tas jau žino kaip jie žmonių yra reikalaujami. Reikalui esant galiu atsiųsti pažiūrėti. Mano adresas „Vienybės Liet.“ redakcijoje.

Su didžiausia pagarba

K. Stkl.

Demosthenas.*)

Nedaugelis tikrai mūsų žino šį-bei-tą apie Demostheną. Taigi pakalbėkimetruputį apie jį: — pamatysime, kad mes daug ko galime nuo jojo prasimokinti.

Buvo tai graikas-athenietis, gyveno penktame šimtmeteje prieš Kristaus gimimą.

Jojo tėvynei grėšė tuomet didis pavojus iš visų pusių, ypatingai nuo persų; Athenuose buvo nesutikimai didžiųjų tarpe, nebuvo vienybės. Labai gele širdis Demosthenui, matant tokį dalykų stovį. Aaiškiai jis matė, kad Athenai kris, bet, jausdamas savyje karštą tėvynės meilę, negalėjo susitakinti su tokia mislimi ir pats savyje nurimti.

Pirmiaus visai jis nesikišdavo į politiką bet vėliaus, matydamas galėsiąs būti naudingas savo tėvynei nuo tribunos (sakyklos) estrados (— pakili vieta), sumanė oratorium (kalbėtoju) tapti. Daug, vargšas, turėjo nedateklių: — balsas jo buvo neaiškus, negarsus, iškalba sprangi, mosavimai (gestai) netikę. Turėjo blogą įpratimą traukyti pečiais; už tai jį baisiai pajuokdavo.

Bet Demosthenas nenusi gando savo netobulumų. Reikėjo jam išsikovoti sau vieta tribunoje, nes traukančio pečiais mermeklio nieks nenorėjo klausyti. Ir kiek jisai turėjo vargo, kolei pergalejo savašias ydas?.. Kad išsilavinti mikliai kalbėti, jisai prisidėdavo sau burną akmenaičių ir, bėgdamas greitai prieš kalną, eiles kalbėdavo; kad išlavinti garsų balsą, — eidavo į pajurį audros metą ir stengdavosi jurijų ošimą užrekti; kad išsilavinti priderančiai vartoti mošavimus, jisai nusiskuto sau galvą, kad netekęs kantrybės, negalėtų mesti nuobodaus darbo, — nes su nuskusta galva —

*) Iš „Jaunimo Sapnai“.

gėda ant gatvės pasirodyti; vienui-vienas, užsidaręs savo kambaryje, laužes su netikusiais mosavimais; kad atprasti traukyti pečiais, — jisai ant pečių taip prisitaisė smaigučius kad kilstelėjus pečius, smaigučiai tuoj durdavo jam į žandus.

Ir jo darbas nepasiliko be vaisių. Demosthenas tapo stebėtinu oratoriumi. Jo žodis tiesiog skaldyte-skaldė klausytojų širdis.

Bet ar klauso kas iš tiki rų jų teisybės skelbėjų? Ne!..

Žinomas apie Demostheną vienas anekdotas. Vieną kartą karštai kalbėdamas apie rimtą dalyką jisai patėmijo, kad mažai kas jo klauso. Tuomet jisai pradėjo sekti pasaką: — Ejo keliu žmogus, jį pavijo kitas asilu jodinas. Pėsčiasai užsimanė parsisamdyti sau asilą nuo raito. Raitasai sutiko. Atėjo pietų metas, — keliaujan tieji sustojo pasilsėti. Diena karšta, pavėsio pakelėje nebūta. Pasisamdžiūsis asilą-blinkst į asilo pavėsį ir jo saulė jau taip ne plikina. O asilo savininkas jam: aš tau tik asilą parsamdžiau, o pavėsis tai man priklauso, leisk šen mane į pavėsį! — Tasai neleisti. Ir pradėjo juodu ginčytis... Nepabaigęs pasakos, kurios visi klausė ausis pastatę, Demosthenas nulipo žemyu iš tribunos, bet žmonės apstojo jį ir prašė pasaką pabaigti. Demosthenas vėlei palipėjo į tribuną ir susuko:

O, aukščiausiasis Dzeusai! — kokie tavo žmonės!.. Kad aš kalbu apie tėvynės reikalus, kad nurodau jai grėšiančius pavojus, — jie manęs neklauso, o štai dabar meldžia pabaigti tuščią pasaką, kuri tikrai niekai!..

Teip, — ir mes dažnai mėgstame pasakas apie ilgausį gyvulėlį mėgstame tarpu savęs pasiginčyti, pasikolioti, o savo tikruosius reikalus dažnai da-

znai paliekame užpakalyje...
Varomės vienas ant kito už
p a v e s i, ir nematome, kad
jau ir pietų metas praėjo, kad
mums reikia keliauti pirmyn...

Garsios Demostheno kalbos
— „Philippikomis“ vadinamos,
atkreiptos prieš Pilypo Make-
doniečio politiką, — tačiaus ir
josios negelbėjo Athenų, At-
henai krito.

Ir mūsų tautai grėsia pana-
šus Makedoniečiui Pilypoi, jį
irgi turi savus persus ir...
pasakų gaudytojus, mums rei-
kia Demosthenų!... Demos-
thenų! *Balandis.*

Isz visur.

Vokiečių „Rytinis laikraš-
tis“ paleido paskalą, buk su-
sektas tapęs dideli suokalbis,
kuriame dalyvavusieji žmonės
norėję iškelti dinamitais Haa-
gos tarptautiskąjį teismą, bir-
zelio 15 dieną pradėjusį savo
posėdžius. Suokalbį buk su-
šnypinėjusi Rusijos slapta po-
licija, kurios gaujos baldosi net
ir Niderlandijoje, ir suokal-
bininkai esą teipgi rusai tero-
ristai. Taigi savi savuosius
suvuostė svetimame krašte.
Ar tas yra vienok tiesa, reikia
labai paabejoti: vieną, įbau-
ginti caro šnipai tankiai patįs
savo šešėlius ima gaudyti, —
antrą, gali but kytrai išmisly-
ta caro šunelių klasta, kad
įgązdinti savo šmėklomis (te-
roristais) Haagos teismą ir jau
iš anksto pradėti teisint nela-
bus carizmo darbus apie ku-
riuos minėtame teisme, beabe-
jonės, bus užsiminta.

Paryžiuje vienas blaivinū-
kų laikraštis sukurstė žmones,
kad padarytų nutarimą ir pa-
duotų jį valdžiai, reikalaujant
uždrausti saliuininkams par-
davimą pelynų (melisų)
šnapsą. Toks žolinis šnapsas
labai nuodija, o jo išgerta
Prancuzijoje, per paskutinius
metus 412.000 hektolitru!
Šveicarijoje ir Belgijoje jį gert
jau užgynė. Taigi žmonės,
laikraščio kurstomi, 15 birže-
lio susirinko į Trókadéro salę

ir užgyrė minėtą nutarimą.
Bet nesnaudė ir saliuininkai —
suorganizavo girtuoklių de-
monstraciją, kuri užpuolė ant
blaivininkų susirinkimo, labai
juos apkulė, o laikraščio re-
dakcijos nepaliko sveiko nė
vieno lango. Butų ir kraujo
pralietą, kad ne policija, kuri
burins demonstrantų su jų va-
dovais saliuininkais nugabeno
į šaltąją. — Šnapsas mat irgi
kovoja už savo buvį.

Atitaisymas klaidos.

„V. L.“ 24-ame num., ant
puslapio 286, koliumnoje 3-
čioj, 9-oje eilutėj nuo viršaus
yra įsiskverbusi didelė zeceriš-
ka klaida, kuri permaino visą
sakinio prasmę; reikia skaityt
teip: „...netikėtai policimo-
nams atėjo slaptas paliepinas
Orchardą paleisti, kurį ir
paleido“. Tas parodo, jog Or-
chardas buvo valdžios gelbė-
jamas ir stumemas prie pikta-
dejiščių.

Pajieszkojimai.

Pajieškau savo švogerį Pet-
rą Macevičių kuris iš Lietuvos
išvažiavo į Afriką, o iš ten pe-
reitą metą atkeliavo į Ameri-
ką ir nežinau kur apsistojo.

P. Valavičia

F. R. D. N.1

Breslau, P.

Reikalingas yra vaikinąs ne-
jausnesnis per 16 metų senumo
kuris nori išmokti amatą prie
budavojimo namų teipgi rei-
kia dviejų vyrų, kurie numano
maž-daug apie budavojimą.
Angliškai kalbėti nekaneč.

Atsišaukit ant adreso:

Builder, 120 Herriot Str.,
Yonkers, N. Y.

Pajieškau apšvedimui mer-
ginos arba našlės ne senesnės
kaip 25 metų aš pats turiu 28
metus. Geistina tokios kuri
nebijo skaityti svietišku laik-
raščiu ir knygų atsišaukusių
laiškai bus už laikoma slapy-
bėje, pareikalavus bus ir pagra-
zinti atsišaukte ant šio adriso:

P. Lietuvis,

P. O. General Delivery

Chicago, Ill

Susirinkimai.

Allegheny, Pa. Laisvės Drau-
gystė! laikys 30 d. Birzelio
1:30 val. po pietų (nedėlioja)
ant Bankos salėj ant kertės
Franklin ir Beaver ave. Savo
mėnesinį susirinkimą, yra la-
bai daug svarbių reikalų. To-
dėl visus malonei kviečiame
atsilankyt ir kitus atsivesti.

Uzkviečia Laisvės Komitetas.

45 kuopos S. L. A. ir drau-
gystės Liuosybės 8 Liepos ant
Union Hall 43 N. Wyoming
str., Hazleton, Pa. Užprašo-
me sąnarius ir norinčius prisi-
rašyti, nes bus akyvas susirin-
kimas ant kurio apskelbs de-
legatas seimo nutarimus.

Komitetas.

Nemirštamosios Dilgėlės.

Daugelis žmonių omė pagedaut
„Dilgėlių“, sakydami: „Turbut jau
mirė, kad nesigarsina“. Dėlto pra-
nešam, kad geram daiktui nereikia
garsintis, o „Dilgėlės“ yra nemiršta-
mos, josios išsina kas mėnuo ir už
metus kaštuoja tik 1 dolerį. Sįmet
išėjo jau 5 numeriai, o šeštas tuo išeis.
Dabar Dilgėlėse telpa daug juokin-
gų apsakymų, monologių ir paveiks-
lų. Skaitant jas reikia su diržu su-
siversti pilvą, kad netruktų nuo juo-
kų. — Galite da užsirašyt nuo pra-
džios metų, jei pasiskubjait.

„DIGELIŲ ŽIEDAI“ (knyga su
juokidariškom apysakom) kaštuoja
tik 15 centų. — Adrisas:

„Dilgėlės“,

1418 So. 2-nd str.

Philadelphia, Pa.

Didelis Piknikas!

Union City ir Naugatuck,
Conn. Dr-tė šv. Jurgio paren-
gia ant 4-tos d. liepos (July)
1907 savo metinį pikniką ant
Linding Park'o, lietuviškos že-
mės, labai puikioj vietoj, pra-
sidės 1 val. po pietų ir trauk-
sis iki 12 val. nakties. Muži-
kantai bus kuopuikiausii ir
griėš visokius šokius. Užpra-
čom visus lietuvius ir lietuvai-
tes atsilankyti ant mūsų puik-
kaus Pikniko. Įzenga vyru su
mergina 25 c., merginoms dy-
kai. *Komitetas.*

1-mas metinis excursinas

kurį parengia 4-rius lietuviš-
kos draugystės ir Ukėsų Kliu-
bas iš Scranton, Pa., kuris at-
sibus 3 d. liepos (July) 1907,
ant Lake Lodore. Taigi lietu-
viai ir lietuvaitės maloniai už-
kviečiam atsilankyti ir pasi-
linksminti. Tikietai dėl didė-
lių 75 c., vaikams 50 c. Pirmas
trukis paliks D. & H. dypą
nuo Lackawana Ave. Scrant-
ton 7:30 val., antras 10:10 val.
ryte, trečias 1:10 val. popietų
ir trukis stos ant kiekvienos
stoties iki Carbondale.

Uzkviečiam *Komitetas.*

5-tas metinis PIKNIKAS!

Trijs draugystės iš Plymout-
h'o, Pa. parengia didelį ir puikų
Pikniką. Atsibus 4-tą d.
Liepos (July), 1907, girio-
je Westover'io, Plymouth,
Pa., prasidės 8-tą valandą ry-
te. Muzika bus kuopuikiau-
sia. Taigi lietuviai ir lietuvai-
tės, vietiniai ir iš apielinkų
maloniai užkviečiam atsilan-
kyti ir pasilinksmint. Tikietas
dėl šokio ant visos dienos 25 c.

Uzkviečiam — *Komitetas.*

Piknikas!

Baltimore, Md. Centras 4-
rių Dr-čių tai yra šv. Jono
Krikšt., N. Koperniko, D. L.
K. Keistučio ir D-ro V. Ku-
dirkos parengė 11-tą pikniką,
kuris atsibus 4-tą d. liepos
(July) 1907 m. Benkert's Par-
ke. Prasidės 9 val. išryto. Ant
pikniko Dr-tės eis su paroda.
Lietuviai ir lietuvaitės esatė
nnoširdžiai užprašomi atsilan-
kyti ant šito pikniko.

Įzenga 25 c. *Komitetas.*

Nauja žinia.

Gromatoma rašyti drukuotos
geros popieros 10 c. tuzinas, už
\$1,00 visokių gatunkų 10 tu-
zinų. Parduodu drukavojamą
mašiną už \$25,00, vertės \$65,00
su visoms prietaisoms spauz-
dint tikietus popieras ir tt. Dėl
atsakimo įdėkit už 2 c. markę.

Adresuokit: G. Baronas,

131 16-th str.,

S.S. Pittsburg, Pa.

Tamsioji gatvė.

Aplinkui nešvarioje gatvėje riogsojo apgriuvę, sulinkę namai, kurie buvo pilni nuskurusių juodapročių.

Ant kiekvieno namų bertainio kampo riogsojo raugalų pardavyklos, kuriose burzgė apie rindą apstoję gyviai...

Vienur ir kitur ant gatvės galima buvo užtėmyt šleivjančius nuo pasigėrimo tos šalies tabokėiulpius.

Retai, kur ant gatvės kampo stovėjo mėlynoms sermėgoms apsitempę, su kuciais rankose, gatvių sargai, kurie košė akimis vaikščiojančius gatvėmis apsvaigusius gyvius...

Tą dieną buvo šventė, švento Goryliaus; tą dieną švęsavo todėl, kad, kada tai senovėje amerikiečius buvo užpuolę musės, peteliškės ir svirpliai...

Nekuriuose namuose žaidė ant dumplinės (armonikos); tai ženklas, kad ten gyveno europiški skursnos, —skursnos, kurie mėgsta dvokiantį ir vergijinį gyvenimą.

— Marė, —girdėjosi balsas, —eik alaus parneštų. Ašotini paplauk!

— Ką paklansti? —atsiliepė Marė.

— Kirsk, ką tu ten su tuom alum, —sunarnėjo vienas iš keturių, kurie sėdėjo apie stalą ir lošė ant kantičkų.

— Kuriš pralošėt? —klausė priėjusi Marė.

— Kaip jum einasi, Mariute? — klausė vienas iš lošiančių.

— Dek šę gilių kirvj, ką tu ten užsi ledi su merga.

— Eik, sakiau eik alau parneštų!

— Kur dešimtukas?

Padavė dešimtuką ir mergina išėjo parneštų raugalo.

— Jau Juozas dabar bus bias, —kušdėjo vienas.

— Tai kas, aš nepaisau — atsakė Juozas.

Parnešė Marė raugalo ir pripylus apdalino visiems.

Vienas vaikinys sėdėjo prie lango ir skaitė laikraštį. Priėjus Marė išmušė iš rankų laikraštį.

— Kas tau, Marė? — užpyko vaikinys.

— Ar tu sergi?

— Tai ką jau tuos laikraščius be perstojimo skaito, net mą pikta.

— Tu, Marė, esi kvaila, kaip avis, supranti!? Kaip avis!

Paziūrėjo Marė, bet pikti žodžiai nedarė įspūdžio, nes jai išrodė paprastas, mandagus pašnekinimas.

Ant stalo kantičkos taškėjo, kaip skliudžiai, ir nuolatinis krumplių per stalo kraštą barskėjimas tęsėsi be pertrukio.

— Ir niekur negaliu matyti gyvo... žmogaus — tarė sėdintis prie lango, kuris skaitė laikraštį.

Išgirdo Marė.

— Gyvo žmogaus!.. ir čia pasaka, tur but tu esi apjakes.

Jis buvo užimtas.

— Kaip supranti gyvybę?

Paputė per lupas vėją, lyg rodydama savo kiltą vaidentuvę Marė.

— Na, ar tu nematai, kad visi gyvi žmonės?

— Teip, gyvi...

Linktelėjo galvą ir pasijėmęs numestą laikraštį pradėjo skaityti.

— Marė! Ei, Marė! Ar jūs mėgstate suprasti apie gyvybę?

— Teip.

Gyvai pažvelgė.

— Radau gražų straipsnelį apie meilę.

Rodė su pirštu į didelioms raidėmis parašytą vardą, kurį galima buvo skaityti: „Naujoji šalis“.

— Norite, kad skaityčiau!?

— Teip — tarė su atyda.

„Apleidęs tą senas vietas — skaitė jausmingu balsu — mėginau išsimastyti sau naują šalį ir pasiryžau keliauti ten, kur

jausmai srauniai čiurvena, —

čiurvena, kaip per žaliais maurais apžėlusius akmenis kristolinis upės vanduo.

Vėlėje, kur seniau buvo įsmigusi vilyčia, pradėjo jausiesi sparnuoti, naujas aplinkybes apreiškiantis lakunai, ir savo triumfiškais balsais perstatė naują nematytą šalį, — šalį, kuri vadinasi ideališkas pa-saulis“.

Skaityti nepabaigė.

— O ką?

— Tai, kad čia sunkiai su-prantama.

Ji dirstelėjo į tripuojančius.

— Tas reiškė, kaip sakiau, kad nėra gyvybės...

Mostelėjo su ranka Marė ir nuėjo sau.

— Tau reikėjo dėti lapų kaplį, o tu dėjai širdžių devynakę, — girdėjosi prie stalo.

Prie veidrodžio priėjusi Marė susitaisė savo išbrizgusius plaukus, užsidėjo raudonomis gelėmis apkaišytą skrybelę ir pasijėmusi devinto spaudimo „šaltinę“ knygą išėjo į netoli esančią bažnyčią ant mišparų.

Ašotis su raugalu riogsojo ant stalo, prisigėrusių kantičkoms taškymas traukėsi be paliovos.

Vienas sėdėjo ant lovos ir tąsydamas dumplinę žaidė ap-suktinę, kurios aidas teip buvo įkyras, kaip paprastas var-tų girdėjimas.

— Tada, uždainuok! — per-traukė sėdžiantis prie lango.

— Gerai, —sukušdėjo ir pra-dėjo dainuoti:

„Aš arielkos negeriu,
Kopustų nevalgau;
Senas mergas nemyliu,
Jaunų nesugaudau“.

— O tai vyras! —pagyrė.

— Na, vyrai, ar žinote ką?

Atsikėlė lošęs.

— Na, gi...

— Suskaitykime bızus ir paskui...

Suskaitė „bızus“, kurių iš-ėjo už du muštiniu.

— Dabar pabaigti dieną va-

žiuokim į gojus ir ten pasiim-simė bačkutę; o, žinote, — ant žolės!..

— Gerai, gerai, —pritarė vi-si.

— Uždainuosime!

Ir teip išpleškėjo visa armija pabaigtų dieną.

Parėjo šventumu atsiduo-danti Marė.

— O ką, ar prašei nuo mei-lės dievų Jurgį?

— Kokį Jurgį?

Nusistebėjo Marė.

— Tai, lyg jau nežinote.

— Nežinau, nieko nežinau, —gynėsi mergina.

— O aš privesiu, kad žinote ir mylite Juozienės Jurgį.

— Nagi.

Pažvelgė su įspūdžiu ir tru-putį paraudo.

— Vieną sykį buvau bažny-čioje, —tarė, —tai jūs klupoda-ma mušties į krutinę ir be-veik pusbalsiai sakėte: „Šven-tas Kernazai padėk išprašyti mą nuo dievų Jurgį“.

— Turbut pats biesas tavę ir pataikė stovėt šale manęs tąsyk, —prisipažino.

Gardžiai nusijuokė sėdėda-mas.

Saulės rausvi spinduliai jau buvo apskleidę pilies namus, tai buvo ženklas, kad baigėsi diena.

Ant gatvių vaikštinėjo žmo-nės, kuriė džiaugėsi linksmi baigę praleisti dieną.

Saulei nusileidus, tamsumas drąsiai čiaupė savo storą, mink-štą palupį ant žemės ir visur pasidarė tamsu, — tamsu teip, kaip neišlavinto žmogaus sme-genise.

Subildėjo trepai...

— Turi būti pareina musiš-kiai, —sušneko Marė.

Įėjo vienas su kruvina kak-ta, kuris buvo buryje išvažia-vęs užbaigtų dieną.

— Kas tau? — Nusistebėjo Marė.

— Kas tau galvoje, kluike! —užriko ir kniupščias parvir-to ant lovos.

— Matai, gyviejie žmonės...

— Ramiai nusijuokė vaikas.
— Jau sakau, kad tokie žmonės ir ant stogų augtų, o kas prie jų liptų, kad ir užsimuštų.

Išėjo smarkiai duris dauždamas Marė.

Ramus atsilsis apjėmė į meiliską glėbį visus ir suteikė saldžius sapnus apsvaigusiomis makaulėms ir blaiviams žmonėms.

Ant gatvių jau praretėjo dieną matytos regyklos, tik kur-ne-kur degė raudonos šviesos, tai ženklas, kad ten vienuolių guštos, vienuolių, kurios perdavinėja meilę už pinigus...

Sliburis.

Dar apie mano atsiskakymą nuo „DarbininkuBalso“ Redakcijos.

Amerikos laikraščiuose rašau p. Teodoro Martinaičio „Geltonojo bilioto“ tėvo, atskakymą ant mano pranešimo Amerikos draugams, su kuriais turėjau reikalus, apie tai, kodėl nebėsu prie „Darb.Bal.“ Atsakau sulyginant vėlai, nes greitai tepasiekė laikraščiai. Atsakysiu trumpai, nes plačiau atsakysiu vėliau ir kitoj vietoj. Reikia gi didvyriams nulaužti ragus.

Nesuprantu, kam reikalinga buvo p. Martinaičiui atkartoti senas „cnatlyvųjų“ pasakas apie nesusipratimus kurių nebuvo. „Draugo“ Org. užsiėmė cnatomis ir denuncijacijomis, o cnatlyvasis Kapsukas norėjo buti redaktorium ir ėjo prie to įvairiais cnatlyvais keliais. Kam dar akis dumti? Kam da suvadzioti darbininkus? Jeigu inteligentas padarė kokią niekšystę, kam tuojaus uždengti tat ir rodyti darbininkams, jog buvo kitaip?

Bereikalo p. Martinaitis kalba apie susivaziavimą, kuriame beveik nedalyvavo, kaip tik nebuvo apsvarstant tuos dalykus, kuriuos dabar mini. Kodėl nepasiklausė kitų?

Apie priežastis, kodėl mečiau „D. Balsą“ jau buvau rašęs. Turiu, kad nė vienas guodojas save žmogus nesutiks buti tokioje kompanijoje, kur už jo nugaros užsiima siundymu ir rankiojimu liežuvių, darys „teisma“ neprašomi, nekviesti. Primenų, jog galėjau nepaisyti ant tų jų derybų, nes jos priešingai susivaziavimo nutarimams padaryta. Bet su akrobatais kitoks reikalas. Darbininkų „labui“ buvo subruzdę cnatas pilti, ką jau iš dalies pradėjo Mertinaitis. Dėl to velyjau jokių reikalų neturėti. Atrado, jog jį ir kitus ašai suvadziojęs, nes staiga metęs. Pasaka. Atsimenu komediją, kuomet Mertinaitis su ašaromis prašė pasilikti. Gerai, sutikau, bet ne ant tų sąlygų, kurių jie norėjo. Ant rytojaus atsiskakiau kategoriškai, sutikau pasilikti iki naujų metų 1906 m. Tą ir išpildžiau.

Turėjau pasilikti keletą mėnesių, nes savo reikalus turėjau užbaigti ir jiems duotą laiką naują redaktorių surasti, nes numaniau kad ir patį cnatlyvojo Kapsuko nenori. Iš užsienio buvau parašęs keletą sykių, klausdamas, kas atvyks.

Mertinaitis ir toliau dumia akis, sakydamas apie kokią ten kolektyvinę redakciją: nė prie manęs nė po manęs jos nebuvo.

Apie akrobatas ir neklaidinguosius pakalbėsiu kita syki ir kitoj vietoj plačiau, nes toji liga ėda mūsų organizmą per daug, o ir p. Martinaičiui baisiai norisi. Kodėl nepaaiškinti, jeigu turi drąsos užginčyti.

14—27. V. 07. *J. Lizdeika.*

P.S. Užtikau kaikiuriuose liet. laikraščiuose, jog dar kai kurie žmonės tebesiundžia pinigų mano vardu. Londone nebėsu, todėl pinigai ten nusiųsti manęs nepasieks, o ir aš nenorečiau „cnatlyvais“ prieteliais reikalus turėti. Todėl meldžiu tolesniai pinigų mano adresu nebesiuntinėti. *J. L.*

Unija pradeda stiprintis.

Daugelis mūsų vietaučių ant galo pradeda susiprasti.

Keli anglekasių unijos urėdininkai raporte apie kietąją angliją praneša, kad mūsų vietaučiai pamažu rašosi prie unijos regimai jie pradeda suprasti kad jei jie nori prilaikyti darbininkus uždarbius, reikia prilaikyti unijos galybę, nes tai yra unija, ką prilaiko uždarbius ir ateityje išreikalaus da kitus pagerinimus.

Tai yra labai gera naujiena, nes mus labai apeina mūsų vietaučių padėjimas. Mūsų geidžiame jiems pasisekimo. Mūsų norime, kad jie eitų pirmyn. Mūsų trokštame, kad jie visi, ką dirba kietosios anglies kasyklose, turėtų geresnius uždarbius ir geresnes darbo išlygas, ir mūsų aiškiai suprantame, kad tik per pasistengimą gerai susiorganizavusios unijos tos išlygos bus atsiektos.

Kad mūsų vietaučiai, kurie čia gyvena, gabenasi iš Lietuvos į čia savo pačias, vaikus ir gimines, jie teip daro, nes tiki, kad jie turės vis tokius uždarbius, kokius jie dabar turi, arba susilauks da didesnių. Bet jeigu jie tikrai nežinotų, už kiek laiko jų darbo valandos bus pailgintos arba jų uždarbiai sumažinti, arba jeigu jie nežinotų, kada jiems atsieis but be darbo kelis mėnesius dėlei streiko, kuris suėstų jų visus į šalį padėtus sučėdinimus, jie ne teip skubintųsi pasikviesti savo gimines ir draugus.

Atsiranda mainierių, ką tvirtina, užsidėjimas didelių kompanijų esąs neteisingas dalykas dėl darbininkų, o tuom tarpu turi pripažinti, kad toms didelėms gerai sekasi, o toji su kuria mainieriai daugiausiai susideda—anglies savininkų organizacija, duoda darbo tuksantams darbininkų.

Vieton skystis, kad neteisingai apsieinama, darbininkai turėtų pasekti prezidento J. Mitchellio patarimą ir su visa energija triusti apie ištobulinimą mainierių unijos. Visi kapitalistų pinigai butų ant niek, jei nebutų darbininkų dirbančių; ir pinigai ir anglies savininkai stovėtų dyki, jei neatsirastų mainierių noringų išimti tą angliją, kurią gamta pakavojo žmonijos pasinaudojimui.

Iš visų šios šalies dalių, kad esti metui darbo organizacijų mitingai, ateina raportai apie puikias pasekmes, kur darbininkai ištikimai laikosi prie unijos, prie kurios jie priguli, ir kur jie klauso savo viršininkų ir neatsimeta nuo unijos. Iš to turėtų imti pamokinimą tie mainieriai, ir tokių yra daugelis, kurie dėlto, jog dirba po 2-3 metų kontraktu, kurių jų unijos galybė jiems išgavo nuo operatorių, tiki, jog jie gali nepaisyti apie uniją, apleisti ją ir susičėdyti kelis dolerius, kuriuos jie butų turėję įmokėti į uniją.

Niekados šios šalies anglia kasyklų darbininkai neturėjo pagabesnės valandos apsvaryti, ką unija yra padarius, nes dabar yra ramu visuose mainių distriktuose ir daugelis dirba po kontraktu ant 2-3 metų, biznišku kontraktu su operatoriais, po tokiu kontraktu, kokio jie vieni niekad nebutų galėję įgyt be unijos pagelbos, ir kuris geriau juos sutakė su operatoriais, negu jie pirmiau buvo.

Mūsų vietaučiai, kurie dirba kietosios anglies kasyklose, turi suprasti iš metinio raporto J. Mitchell'io dabartiniam metiniam susirinkime Indianopolyje, kad daugelis mainierių tame distrikte neišpildo unijos reikalavimų. Kiekvienam distrikte skaitlius sąnarių gale metų susimažino, vietoj ką turėjo pasidauginti.

Lietuviškos Literatūros agentas.

Visokios lietuviškos kalbos knygos yra gaunamos pas mane; teipgi užrašinėju lietuviškus Amerikos laikraščius ir iš Lietuvos „Skardą“.

Esu „Skardo“ bei jo išleisčių knygų agentas; pažiūrėjimui galima gauti 1 No. už 6 c. pašto ženkleliais.

Visados įdėkite už 2 ct. pašto ženklelį (markę) dėl atsakymo.

Lietuviai, visados kreipkitės pas savo draugą, P. J. KAILIŲ,

1515 Sheffield st., Allegheny, Pa.

Didei Naudinga.

Knyga receptų nuo visokių ligų surinkti geriausių daktarų, ligas aprašo lietuviškoji kalba, receptai lotyniškoji ir angliškoji, prekė 25 cent. Trejanka kurios ikišiol niekas neturėjo, sudėta iš brangiausių gydančių šaknelių ir žolelių, prekė 75 centai. Teipgi užlaikau visokių knygų ir abrozų kokių tik ant sviesto randasi.

Orderius siųskit ant šio adreso:

Jos Mazeika

11 E. Laurel str.

New Britain, Conn.

DIDŽIAUSIAS SMAGUMAS.

Nėra ant sviesto didesnio smagumo, kaip tas, kad pagelbiame savo draugžmonėms, kada padarome kokį žmogų laimingą, kada išgelbiame ką nors nuo mirties. Mēs visada atsimename tąjį momentą su pasigerėjimu ir su pasididžiavimu. Kaip greitai bėga žmonės gelbėti nelaimingą, kaip greitai ir maloniai duoda žmogus savo patarimus kuonogeriausiai žmonėms, esantiems nelaimėj. Atsitikime ligos mēs visada stengiamiesi kuongerčiausiai patarauti, pagelbėti, vienok, duodami savo rodą, turime nepamiršti, kad mūsų teikiama roda turi būti inteligentiška, teip kad mēs daugiau su roda galėtume pagelbėti negu blogą padaryti. Atsitikimuose nesveikumo skilvio ir žarnų, visada duok rodą vartoti tiktaį Trinerio Amerikoniškąjį Eliksyrą karčiojo Vyno, kadangi tas vaistas visada pagelbsti visą organizmą ir pridoda naują pajėgą gromuliojimo organams. Valgis bus tuojuo priijimamas ir kaip veik valgis bus priijimamas, tuojuo liksis perdirbtu, sugromuliotu, nesveikumas tuojuo išnyks. Duok vaistą tiems, kurie reikalauja pajėgos, apetito, sveikos išžiuros, geras nervas ir čystą kraują. Gau namas aptiekose ir pas:

Jos Triner, 799 S. Ashland Av.

Chicago, Ill.

P. Urbantui bausmė artinasi.

Sibms dienoms darsižinojau, kad mano bausmė artinasi, už leidimą \$10.00 ant išlaimėjimo naudai laisvės kovotojams Lietuvoj. Bausmė gali siekti iki 18 mėnesių sunkaus kalėjimo arba iki \$500, o kad toke bausmė užmokėt truksta man pinigų, tai paskyriau parduoti savo UKF 40 akierių žemės (keturkampė) su puikia arzuoline giria. Žemė labai puiki ir lygi, neaugšta ir nežema.

Ukininkų aplinkui apgyventa, auga viskas gerai. Netoln nuo miestų ir ežerų Mich., žodžiu sakant labai puiki vieta ir aplinkinė.

Aš vėličia, kad kas iš lietuvių norinčių apsigyvent ant ukės ir nupirktų. O kad ir nenorėtum gyvent ant ukės, tai palaikęs kelis metus gautum dvigubai.

Kaina labai pigi, giria bus apie 2 syk vertesnė negu man mokėsi, o žemė liekas dykai.

Norint darsižinot plačiau apie tai asabiškai, ar per laišką, įdėdant markę už 2 c. ant atsakymo šio adreso:

Mr. P. Urbant,

173 Wight str.,

Detroit, Mich. U.S.A.

„Lietuvos Ukininkas“ LAIKRASZTIS

Lietuvos Demokratų Partijos, skiriamas Lietuvos darbo žmonėms Išeina viena kartą per savaitę iš Vilniaus, Lietuvos.

Jame telpa teisingos žinios iš visos Lietuvos ir kitų kraštų sviesto.

Lietuvoj metų prekė... \$1.80;
Amerikoje..... \$2.50.

Kam yra miela prigimta šalis tėvynė Lietuva, tai užsirašykite minėtąjį laikraštį, iš kurio žinosite kas ten dedasi dabartiniame revoliucijos laike, ir geri pamokinimai ukės reikaluose.

Vienas no. dėl pamatymo 5 centai
M. J. DAMIJONAITIS,
3252 So. Halsted st., Chicago, Ill

P. & A. Phone 167 Chester.

Mrs Annie Golden,

KRAUTUVĖ VISOKIŲ LIKIERŲ; —
kaipo tai, puikiausias vynas ir visoki likierai. Rekale nepamirškite.
1409 Rebecca st. Allegheny, Pa.

Petras Norkus,

Užlaiko lietuvišką krautuvę drapanų: kalpo tai, skrybėlių, marškinių, karnierų ir visokio skyriaus čėvėrykų. Visą pigianą parduoda negu žydėliai.

1318 Rebecca st. Allegheny, Pa.

Pittston, Pa.

Jūs patys galite suprast, kad važiuojant 17 dienų per marias ir sveikiausias žmogus turi apsigyti, o sergantį nepriima į Ameriką, tai jis ir vėl turi važiuoti 17 dienų atgal Teip važinėdami žmogų sunaikina jo turta ir jį patį varo iš sviesto. Bet nuotokių nelaimių galite apisaugot. Pirkdami šipkortes klauski pas mane, o aš jums pasakysiu kokiu budu galite pervaziuoti į 7 dienas, tai į tą trumpą laiką ir silpnas žmogus išliks nesirgęs ir laimingai atvažiuos pas jus į Ameriką. Norėdami žinot tikrą teisybę, paklausinėkit tų žmonių, kurie jau per mano pagelbą atvažiavo į 7 dienas per marias be jokio vargo laimingai pribuvo į Ameriką. Ir jūs turite tiesą naudotis tuo, kas yra geriau. Iš toliau klausgite per laiskus.

Parduodu dziegorėlius, lenciugėlius, visokius žiedus, mašinas gromatom drukuot \$4 iki \$100.

Siunčiu pinigus, Daviernastes, šipkortes į visas dalis sviesto.

Su guodone

G. J. JESZMANT,
171 N. Main st. Pittston, Pa.

EXCURSION

— IN MOUNTAIN PARK! —

Parengia lietuviška parapija Kingston, Pa., ant 3 čios d. Liepos 1907. Trukis išeis iš Wilkes-Barre 9 ryte, stas ir Ashley. Kitas eis 1:15 popiet. Kapelija grajja įvairiausias šokius. Užkviečiam koskaitlingiausia Komitetas.

PIKNIKAS 35 kuop. S.L.A.
Wilkes-Barre Pa. ia Fern Brook Park, atsibus 9 dieną Liepos 1907, prasidės 8 val ryte. Harveys Lake karas išeis nuo Square kas 40 minutų. Taigi lietuviai ir lietuviškos nepraleiskit šios progos. Muzika bus kuopuikiausia. Įėjimas dovėnai. Užkviečio komitetas

GRAMATIKA

angliškos kalbos.

su ištarimu kiekvieno angliško žodžio lietuviškai, kaip tai: *beast* (byst) *žvėris*; *eight* (ait) *aštuoni*; *eye* (ai) *akis* ir t. t.

174 psl., su prisuntimu - \$1.25.

Naujas Budas

išsimokinimo gražiai lietuviškai rašyti, be pagelbos mokintojaus, 24 psl., su prisuntimu - 10 ct.

Pinigus reikia siųsti per „Money Order“ ant šio adreso:

Vaikų Draugas arba kaip išmokyti skaityti ir rašyti be mokintojo. 220 abrozėliai parodo žodžius druko ir gražaus rašto. Rašto žodžių yra 285. Pysl. 64. Su prisuntimu 15c.

P. MIKOLAINIS,

P. O. Box 62 New York City.

Bell Phone 285 R. Brady.

Grassel & Bahmė.

Perėmėjas nuo Charles A. Grassel, Sr. Laikau krautuvę, Karpetų, Kljonų, sieninių popierių ir teip toliaus. **1506—1508 Beaver Ave. ALLEGHENY, PA.**

„Dziennik Ludowy“

vienatinis lenkų darbininkų dienraštis, prekioja metams 3 dol., puosei metų 1,50. Adresuok: 627 Milwaukee ave. Chicago, Ill.

S; W. Dawis,

Laikau krautuvę —
Pieno, Sviesto, Smetonos ir Lledų.
1437 Adams st. Allegheny, Pa.

A. Maslauckas ir Sunus,

LIETUVISZKI GRABORIAI,
Karietos ant veseilių, laidotuvių ir krikštynų. Vežimai perkraustymui.
415 W. Main Street.
PLYMOUTH, PA.
Naujas Telefonas 7081.

Dabar laikas naudokites visil

Geriausia vieta dėl pirkimo su gražiais balsais Armonyku, Skripku koncertiniu, Klarniatu, Triubu ir daugybe visokiu muzikalisku instrumentu. Geru Dzegorėliu auksininiu, visokiu žiedu, Lenclugėliu, geru Britvu. Albumu dėl fotografiju, Revolveriu, Strielbu, Elektrikiniu Lampukiu, Robinu Litaru, Adresam Pečėčiu, Pluksnu auksiniu [fountain pen], Gramatiku, Žodynų, Istoriskiu ir Maldu knygų, visokiu gražiu Popieru dėl rašymo, gromatu su visokiais apskaitymais ir dainomis tužinas už 25c. 5 tužinai už \$1.00. Odell drukuojama mašinukė gana gra-

žiai ir greitai drukuoja, litaros ir visa mašinukė padaryta iš geriausio plieno. Prekė tik \$0.50.

Užlaikau kitokiu išdarbiu mašinukiu kėlu gatunku ir daugybe naujingu visokiu daktu. Kas nor apturēt kataloga tegul prisunčia už 5c. markę ir teisinga adresa, o apturės 84 puslapiu dideli šio meto NAUJA KATULOGA DYKAI! Kuriamė yra šimtais visokiu daktu, su virš du šimtais aiškiu paveikslu ir iš kurio matysit jog mano tavoras pirmės klasos, prekes pigiasnes kaip kitur. Štornykam, Agentam ir Perloriam parduodu visokius tavorus labai pigiai, duodu dideli rabata adresuokit:

K. WILKEWICH

112 GRAND ST., BROOKLYN, N. Y.